Ἀντιφωνητὴς

Ἀπαιτοῦμε, δικαιωματικά, τὴν συμπαράταξη ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους. Θέλουμε καὶ ν' ἀκοῦμε τὴ λέξη ἀπελευθέρωση μά καὶ νὰ βλέπουμε ἔργα πρὸς αὐτὴ τὴν κατεύθυνση
6-5-07, Ο ΚΥΠΡΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β'

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΑΝΘΡΑΚΙΚΟ ΕΝΤΥΠΟ ΓΝΩΜΗΣ 9 ΜΑΪΟΥ 2007 ΕΤΟΣ 9ο / ΑΡ. Φ. 220 / ΤΙΜΗ 1 €

Ναί, ρέ, ΒΕΤΟ!

Νέο Κυπριακό Βέτο στά μοῦτρα τῆς Ἄγκυρας! Ἡ κυβέρνηση τοῦ Τάσσου Παπαδόπουλου ἄσκησε τό δικαίωμα ἀρνησικυρίας στὴν αἴτηση ἔνταξης τῆς Τουρκίας στή Συμφωνία τῶν Παρισίων (Paris MOU) γιά τόν κρατικό ἔλεγχο καί τήν ἀσφάλεια τῆς ναυσιπλοΐας. Ὁ λόγος προφανής: Ἐνῶ ἡ Τουρκία ζητοῦσε τήν ἔνταξή της στή Συμφωνία τῶν Παρισίων, παράλληλα δέν ἀποδεχόταν τά κυπριακῆς σημαίας πλοῖα στά λιμάνια της. Ὁπότε...

Ρωτᾶμε: Γιατί δέν ἔγινε (πρῶτο) θέμα στήν Ἑλλάδα; Μά... γιά νά ἀποσιωπᾶται τό ἀντιπαράδειγμα τοῦ μόνου Ἕλληνα Ἡγέτη! Πῶς ἀλλιῶς θά ἀνεχόμαστε τά πολιτικά μηδενικά (καί τά δημοσιογραφικά τους περιττώματα) τῶν Ἀθηνῶν πού μᾶς πλασάρουν τήν ὑποτέλεια ὡς μονόδρομο;

Ş.Ε.Κ.Ε.???

Μερικοί δείχνουν νά μήν ἔχουν ἀκόμη καταλάβει τί συμβαίνει γύρω τους. Αὐτό εἶναι ὅ,τι εὐγενικότερο μποροῦμε νά γράψουμε γιά τό ξανθιώτικο καπνοσυνεταιριστικό μεγαλομάγαζο τῆς **ΣΕΚΕ** πού κυκλοφορεῖ ἐνημερωτικά φυλλάδια στά... **τουρκικά**! **(Βλ. σελ. 5)**

Φυλακές Κομοτηνῆς: Τό δίκιο τοῦ κρατούμενου

Ἡ ἐξέγερση τῶν φυλακισμένων σέ ὅλη τὴ χώρα πρίν δύο ἑβδομάδες ἐκδηλώθηκε καί στήν Κομοτηνή. Οἱ κρατούμενοι στίς δικαστικές φυλακές τῆς πόλης, συμμετέχοντας στίς συντονισμένες κινητοποιήσεις, σπάσανε μιά πόρτα καί ἀνέβηκαν στήν ταράτσα τοῦ κτιρίου, φωνάζοντας συνθήματα καί διαμαρτυρόμενοι γιά τίς συνθῆκες κράτησης. Τίς πρωινές ὧρες ἀνέβηκε κοντά τους ὁ ἀρχιφύλακας Ἀντώνης Παπαδόπουλος καί τούς ἔπεισε νά κατέβουν καί πάλι κάτω, χωρίς νά προκληθοῦν κἄν ὑλικές ζημιές ἄξιες λόγου.

Μέ ἀφορμή τά γεγονότα αὐτά μιλήσαμε μέ τόν κ. **Ἀντώνη Παπαδόπουλο**, πού εἶναι ἄριστος γνώστης τῶν πραγμάτων στίς φυλακές Κομοτηνῆς καί ταυτόχρονα ἀσκεῖ τά καθήκοντά του μέ ἐκπλήσσουσα ἀνθρωπιά καί σπάνια ὑπευθυνότητα:

- Ποιό εἶναι Ἀντώνη τό μεγαλύτερο πρόβλημα στίς Φυλακές Κομοτηνῆς, αὐτό πού ξεσήκωσε τούς κρατούμενους;

- Εἶναι πιά πολύ γνωστό, τό ἔχουμε κάνει ἐπανειλλημμένως θέμα. Εἶναι τό πάγιο αἴτημα γιά ἀποσυμφόρηση σέ μιά φυλακή πού χτίστηκε γιά 96 τρόφιμους καί σήμερα στεγάζει 351! Μπορεῖ σέ ὅλη τήν Ἑλλάδα νά ὑπάρχει πρόβλημα, ὅμως ἀπ' ὅσο γνωρίζω πουθενά δέν ὑπάρχει τόση ἀπόκλιση, μέ τετραπλάσιους φυλακισμένους ἀπό τούς προβλεπόμενους. Ποιά βελτίωση μπορεῖς νά πετύχεις; Σκέψου, τί συνθῆκες μπορεῖς νά προσφέρεις ὅταν διαθέτεις γιά τόσα ἄτομα μόνο δύο ντουζιέρες (τώρα φτιάχνουμε ἄλλες 7), ὅταν ἄλλος κοιμᾶται κάτω, γιά ἄλλον δέν ὑπάρχει στρῶμα ἤ κουβέρτα κτλ κτλ. Καί τί διαχωρισμό μπορεῖς νά κάνεις μεταξύ τῶν κρατουμένων, ἔτσι ὅπως προβλέπεται, στό πλαίσιο αὐτό;

- Πῶς δημιουργεῖται τέτοιο πρόβλημα; Δέν εἶναι δικαστικές οἱ φυλακές μας; Δέν ἀφοροῦν μόνο τήν Περιφέρειά μας;

- Ναί, κανονικά θά ἔπρεπε νά ἐξυπηρετοῦν μόνο τίς ἀνάγκες τῆς περιφέρειας τοῦ Ἐφετείου Θράκης, ὅμως μᾶς ἔρχονται φυλακισμένοι ἀπό ὅλη τή χώρα. Ἔχουμε ἐπίσης πολλούς διακινητές λαθρομεταναστῶν, ἐνῶ κάπου οἱ μισοί τρόφιμοί μας εἶναι ἀλλοδαποί.

- Καί τί γίνεται, χτίζονται νέες φυλακές;

- Αὐτή τή στιγμή ἔχουν παραδοθεῖ στόν Δομοκό καί στά Τρίκαλα, χτίζονται στή Νιγρίτα, στή Δράμα, στά Γρεβενά καί στά Χανιά, ἐνῶ ἔχουν προγραμματιστεῖ καί ἄλλες 7. Τό πρόβλημα ὅμως δέν πρόκειται νά λυθεῖ, καθώς ἡ ἐγκληματικότητα καί αὐξάνει καί σέ μεγάλο βαθμό εἰσάγεται.

Συνέχεια στή σελίδα 4

Ὑπάρχει σήμερα χώρα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἕνωσης, ἡ ὁποία νά ἐπιβάλλει καθεστώς διακρίσεων στό 1/3 τοῦ πληθυσμοῦ της καί ὅπου ν' ἀλωνίζουν οἱ φιλοναζιστικές ἀπόψεις; Ὅποιοι βιάστηκαν ν' ἀπαντήσουν ἀρνητικά προφανῶς δέν ἔχουν ἀκούσει γιά τήν Ἐσθονία. Οἱ πρόσφατες ταραχές, μέ ἀφορμή τήν ἀποκαθήλωση τοῦ μνημείου (φωτό) γιά τόν Ρῶσο στρατιώτη - ἀπελευθερωτή τοῦ Ταλίν, ξαναφέρνουν στό προσκήνιο τήν κατάσταση στή μικρή (1,3 ἑκ. κάτοικοι) Βαλτική χώρα.

Τό παρελθόν τῶν Ἐσθονῶν σίγουρα δέν χαρακτηρίζεται ἄμεμπτο. Στή διάρκεια τῆς γερμανικῆς Κατοχῆς συνεργάστηκαν μαζικά μέ τά SS, καμμία ἀντίσταση δέν ὀργανώθηκε στή χώρα καί κανείς δέν τιμωρήθηκε γιά τά ἐγκλήματα τῶν χρόνων ἐκείνων. Ἔχοντας ζήσει στά πλαίσια τοῦ ρωσικοῦ κράτους ἀπό τό 1721 (μέ ἕνα διάλλειμμα 20 ἐτῶν), τό 1991 κήρυξαν τήν ἀνεξαρτησία τῆς χώρας. Τότε οἱ Ρῶσοι τῆς Ἐσθονίας (28% τοῦ πληθυσμοῦ) πρωτοστάτησαν, μέ αἴτημα τή δημοκρατία, ὅμως εἰσέπραξαν ἕνα καθεστώς «ἀλλοδαποῦ»: Δέν ψηφίζουν, δέν προσλαμβάνονται στό Δημόσιο, δέν μποροῦν νά βροῦν δουλειά ἄν δέν περνᾶνε τίς ἐπαναλαμβανόμενες ἐξετάσεις στήν ἐσθονική γλῶσσα* πού εἶναι δύσκολες ἀκόμα καί γιά Ἐσθονούς! Τό γκρέμισμα τοῦ μνημείου ἦταν ἡ ἀφορμή νά ξεσπάσουν μέ βιαιότητα γιά ὅσα ὑπομένουν ἐπί 14 χρόνια.

Ἀπαρτχάιντ στὴν Ε.Ε.

Ἡ ἐσθονική ἐχθρότητα πρός τή γειτονική Ρωσία ὑποδαυλίζεται ἀνοιχτά ἀπό τή Δύση. Ἡ Μόσχα χρειάζεται τήν διέξοδο στήν Βαλτική ἀλλά ὥς πότε ὁ Πούτιν θά ἀνέχεται τόν κάθε Ἄνσιπ; Ἔχει ὁ καιρός γυρίσματα...

** Φανταστεῖτε στή Θράκη ἀντίστοιχο μέτρο!...*

Πολυπολιτισμικότητα στην... Αρχαία Ρώμη

Προ ημερών μια αφίσα του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου μας ανήγγειλλε την έναρξη του Η΄ Πανελλήνιου Συμποσίου Λατινικών Σπουδών στην Κομοτηνή (2 - 5 Μαΐου). Με χαρά δεχτήκαμε την είδηση, διαπιστώνοντας πως το άλλοτε προβληματικό (έλλειψη επιστημονικού προσωπικού, ανεπαρκή σπουδαστήρια, τριτοκοσμικές κτιριακές υποδομές) Τμήμα Ελληνικής Φιλολογίας «ανοίγει τα φτερά του» και φιλοξενεί ένα Συμπόσιο με τη συμμετοχή των πιο διακεκριμένων επιστημόνων του χώρου. Στο κάτω μέρος προσέξαμε και τον θεματικό άξονα του Συμποσίου: «Πολυπολιτισμικότητα στη

Ρώμη, κοινωνική και πνευματική ζωή».

Το θέμα αυτό ήταν πραγματικό «καρφί» στα μάτια μας, αφού όσοι – έστω και λίγο - ασχοληθήκαμε μ' αυτήν την εποχή μάθαμε ότι ο ελληνορωμαϊκός κόσμος αποτέλεσε κατά βάση ένα μονοπολιτισμικό μοντέλο, που κυρίως ενδύθηκε τη ρωμαϊκή τήβεννο και σε ορισμένες φάσεις και τον ελληνικό χιτώνα, όπως σημείωσε και ο καθηγητής **Θ. Παπαγγελής**. Ο όρος πολυπολιτισμικότητα, μόδα της τελευταίας εικοσαετίας, έχει κατακλύσει και τους ακαδημαϊκούς χώρους; Μήπως θα βρεθούμε μπροστά και σε άλλα επιστημονικά Συμπόσια με ανάλογο θέμα, π.χ «*Πολυπολιτισμικότητα στη νεολιθική εποχή – το παράδειγμα της προϊστορικής Μάκρης*» ή «*Πολυπολιτισμικότητα στο σπήλαιο των Πετραλώνων*»;

Το θέμα του Η΄ Συμποσίου επιλέχτηκε από το προηγούμενο Συμπόσιο, αλλά όπως μάθαμε, αμφισβητήθηκε από πολλούς συνέδρους τότε. Όσον αφορά τις σαράντα περίπου ανακοινώσεις, αυτές κινήθηκαν χρονικά από την πρώιμη ρωμαϊκή εποχή έως και την... Αναγέννηση και ενώ άλλες προσπαθούσαν να ανιχνεύσουν στοιχεία πολυπολιτισμικότητας στον Οράτιο ή στον Κλαυδιανό μέχρι και την αυλή του Καρλομάγνου, άλλες δεν είχαν κάτι σχετικό να κομίσουν (π.χ ελληνική μετάφραση των Διαλόγων του Πάπα Γρηγορίου του Μεγάλου). Έτσι παρακολουθήσαμε ένα Συμπόσιο με προβληματικό ειρμό, και αναγκαστικά ξεχειλωμένο στα χρονικά του όρια, προκειμένου να βρεθούν παντού ψήγματα πολυπολιτισμικότητας. Γι' αυτό πολλοί σύνεδροι στο τέλος πρότειναν θέματα πιο κοντά στην φιλολογική επιστήμη, όπως «Το χιούμορ στη λατινική λογοτεχνία» ή ακόμη…και να αφήσουν άτιτλο το επόμενο Συμπόσιο, παρά να επιλέξουν ένα ακόμη θέμα του συρμού. Κατά τ' άλλα υπήρξε μεγάλη συμμετοχή νέων επιστημόνων και ήταν μια πολύ καλή διοργάνωση από τρεις ικανούς καθηγητές του Τμήματος (Α. Μιχαλόπουλος, Ι. Παπαδοπούλου και Χρ. Τσίτσιου), οι οποίοι έδειξαν ότι αποτελούν όαση δημιουργικότητας μέσα στην ερημιά των μονίμως απόντων – στην πλειοψηφία τους - καθηγητών του ΔΠΘ, τη στιγμή που αντίστοιχα περιφερειακά τμήματα αδυνατούν να διοργανώσουν το επόμενο Συμπόσιο.

Το ερώτημα, βέβαια, είναι πόσο σοφότεροι βγήκαμε απ' αυτό το συνέδριο. Οριοθετήθηκε το περιεχόμενο της περι ής ο λόγος έννοιας ή εγκλωβιστήκαμε στο ψευτοδίλημμα «πολυπολιτισμικότητα ή ρατσισμός»; Χωρέσαμε την ρωμαϊκή αρχαιότητα στα σημερινά ερμηνευτικά σχήματα, **τρομάρα** μας; Το μεταναστευτικό ή το μειονοτικό ζήτημα της χώρας θα συνδέεται στο εξής και με τη... λατρεία της Κυβέλης στη Ρώμη;

Παν. Καρακολίδης

Κάμερες παρακολούθησης:
«Χάι-τεκ» ευλογία ή κουτί της Πανδώρας;

Οι κάμερες παρακολούθησης συνιστούν ένα τεχνολογικό μέσο με δυνατότητα ν' αποτρέψουν παράνομες ενέργειες ή ν' αποκαλύψουν τους δράστες τους, αλλά κι ένα μέσο που, στα χέρια μιας εξουσίας η οποία εξυπηρετεί άλλα από τα λαϊκά συμφέροντα, είναι πιθανό να καταστεί μέσο φίμωσης, περιορισμού των ελευθεριών ή τρομοκράτησης των πολιτών. Οι φόβοι που απορρέουν από τη χρήση των καμερών μέχρι στιγμής δεν έχουν επαληθευτεί σε έκταση που θα επέτρεπε την εξαγωγή οριστικών αρνητικών συμπερασμάτων γι' αυτές, ίσως και λόγω του ότι δεν έχει γενικευτεί ακόμη η λειτουργία τους. Μεμονωμένα ωστόσο περιστατικά παρέχουν ικανά δείγματα της κατεύθυνσης που 'ναι δυνατό να πάρει η χρήση των καμερών.

Αναφορικά με τους βάσιμους φόβους για τις κάμερες αναφέρουμε εδώ δύο χαρακτηριστικότατες περιπτώσεις. Ο Στάθης Σταυρόπουλος στην «Ελευθεροτυπία» («Ναυτίλος», 16/3/2007) αναφέρει το εξής ανατριχιαστικό περιστατικό: νεαρή γυναίκα αντιμετώπισε στο χώρο της εργασίας της «πελάτη», ο οποίος, φλερτάροντάς την, άρχισε να της αποκαλύπτει σταδιακά λεπτομέρειες των καθημερινών της κινήσεων! Όπως αποδείχτηκε, ο – μάλλον μειωμένης αντίληψης – «πελάτης» ήταν αστυνομικός με πόστο στις κάμερες, απ' τις οποίες και παρακολουθούσε συστηματικά τη συγκεκριμένη γυναίκα. Βέβαια, κι εδώ κανείς θα αντέτεινε: αν κάποιος στοχεύει να παρενοχλήσει σεξουαλικά κάποιον άλλο, δεν θα το κάνει και μ' άλλα μέσα (π.χ. παρακολούθηση, φωτογράφηση κ.τ.λ.), χωρίς τις κάμερες; Σίγουρα, όπως αποδεικνύει άλλωστε το παρελθόν με πολλές περιπτώσεις αρρωστημένων μυαλών. Όταν όμως η κάμερα καθίσταται το μέσο πρόσβασης και «γνωριμίας», δεν νομιμοποιείται η πλήρης απενοχοποίησή της. Επιπλέον, σαν δεύτερο ανησυχητικό παράδειγμα, δεν γίνεται να αποσιωπηθεί η χρήση των καμερών για βιντεοσκόπηση των απεργών διαδηλωτών ξενοδοχο-ϋπαλλήλων στις 5 Αυγούστου 2004, ύστερα από εντολή υψηλόβαθμου στελέχους της

ΕΛ.ΑΣ. σε υπαλλήλους του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης. Και φυσικά δεν έχει κανείς άδικο όταν σχολιάζει, ύστερα από τέτοιες πρακτικές, ότι οι κάμερες χρησιμοποιούνται για την τρομοκράτηση των εργαζομένων και την περιστολή των δικαιωμάτων τους. Βέβαια, κι εδώ κάποιος θα αντέτεινε: μα ένας απεργός διαδηλώνει στα κρυφά, χωρίς να αναλαμβάνει την ευθύνη του αγώνα του; Προφανώς όχι, άλλωστε τον βιντεοσκοπούν οι κάμερες των τηλεοπτικών σταθμών. Και μόνη όμως η κίνηση, απ' τη μεριά του κράτους, ψυχολογικά δημιουργεί ένα κλίμα τρομοκρατίας, χώρια που δεν πρέπει να παραβλέπουμε και την πραγματικότητα πως συχνά σε απεργίες εργατών, οι εργοδότες επιχειρούν να λειτουργήσουν διασπαστικά, αφήνοντας υπονοούμενα απόλυσης για όσους τολμήσουν συμμετοχή σε απεργία. Κι αν δεχτούμε ότι τον ρόλο του «καρφιού» παλιότερα τον έπαιζαν άνθρωποι των εργοδοτών, αυτό δεν σημαίνει ότι ο ίδιος ρόλος θα πρέπει να γίνει αποδεκτός ή να θεωρηθεί δεδομένος και για τις κάμερες.

Τι γίνεται συνεπώς; Να απορρίψουμε ή να οικειοποιηθούμε τις κάμερες; Η μέχρι στιγμής αντιμετώπιση του θέματος είτε απ' τους υπέρμαχους είτε απ' τους επικριτές των καμερών κινείται στη σφαίρα της υπερβολής, γιατί εμφορείται από τη λογική του «άσπρου – μαύρου». Δεν είναι ωστόσο έτσι τα πράγματα. Θα χρειαστεί να επαναλάβουμε το γνωστό παράδειγμα με το μαχαίρι: ένα μαχαίρι στα χέρια ενός μάγειρα αποδεικνύεται ωφελιμότατο εργαλείο· ένα μαχαίρι στα χέρια ενός δολοφόνου αποδεικνύεται φονικό όργανο. Κάτι ανάλογο ισχύει για τις κάμερες. Οι κάμερες από μόνες τους δεν είναι ούτε επωφελείς ούτε βλαβερές. Η λειτουργία τους εξαρτάται απ' τον τρόπο που θα τις χειριστούν οι άνθρωποι. Τις δυνατότητες τόσο της θετικής όσο και της αρνητικής τους λειτουργίας τις παραθέσαμε ήδη. Το ζητούμενο επομένως είναι η χρήση τους από τους ανθρώπους.

Στους κανόνες χρήσης των καμερών επιβάλλεται λοιπόν να εστιαστεί το ενδιαφέρον μας. Απαιτείται ένα αυστηρό νομοθετικό πλαίσιο που θα διασφαλίζει τη χρήση τους μόνο προς όφελος του κοινωνικού συνόλου και όχι προς την κατεύθυνση της κατάλυσης των ατομικών ή των συλλογικών μας δικαιωμάτων, του εκβιασμού και της καταβαράθρωσης της προσωπικότητάς μας. Επειδή όμως στη χώρα μας είμαστε «χορτασμένοι» από αυστηρούς νόμους που ισχύουν μεν, αλλά ποτέ δεν εφαρμόζονται, θα πρέπει και στην περίπτωση αυτή, και προτού γενικευτεί η χρήση των καμερών, να μας πείσει η πολιτεία πως δεν θα επιτραπεί καμία παρέκβαση απ' τους ορισμένους κανόνες, να μας πείσει δηλαδή πως λειτουργεί οργανωμένα και δημοκρατικά. Κι επειδή επιπλέον τα περισσότερα προβλήματα ξεκινούν συνήθως από το γεγονός πως συχνά όσοι διαχειρίζονται κρίσιμα θέματα δεν έχουν συγκεκριμένη ταυτότητα αλλά είναι ανώνυμοι «χειριστές», απαιτείται οπωσδήποτε στην περίπτωση των καμερών να γνωρίζει ο πολίτης ποιος ακριβώς θα βρίσκεται πίσω τους, ώστε να 'ναι δυνατή η απόδοση ευθυνών στους «χειριστές» που θα υπερβούν το καθήκον τους και θα λειτουργήσουν καταχρηστικά κι εκβιαστικά απέναντι στους υπόλοιπους.

Οι κάμερες μπορεί ν' αποτελέσουν ευλογία, μπορεί όμως ν' αποδειχτούν και «κουτί της Πανδώρας». Το τι απ' τα δύο θα ισχύσει θ' αποδείξει αν και κατά πόσο είναι δημοκρατικές οι σύγχρονες πολιτείες ή αν έχουν αρχίσει να μεταλλάσσονται σε φασίζοντα όργανα ολιγαρχικών κέντρων με αγγελικό προσωπείο. Ας θυμόμαστε μόνο ότι καμία κρίση δεν δικαιούται να διεκδικεί την «απόλυτη αλήθεια» για τις κάμερες: ακόμη δηλαδή και στην περίπτωση χρήσης τους για εκβιαστικούς λόγους, κάποιος ίσως δίκαια θα έλεγε ότι και κάμερες να μην υπήρχαν, οι ισχυροί που επιδιώκουν την προώθηση των συμφερόντων τους θα τα εξυπηρετούσαν και με άλλα, οποιαδήποτε μέσα· αυτό όμως, από την άλλη, δεν σημαίνει ότι αντίστοιχες λειτουργίες των σύγχρονων τεχνολογικών μέσων επιπρόσθετα θα δικαιολογούνται, ώστε με την ίδια μας την ανοχή να μετατρέψουμε την καταπίεσή μας από «συμβατική» σε «χάι-τεκ»! Κι εδώ ακριβώς επιβάλλεται να διευρυνθεί η θέαση του θέματος: εκείνο τελικά που θα 'πρεπε να μας απασχολεί δεν είναι το αν οι κάμερες είναι «καλές» ή «κακές», αλλά το αν η Δημοκρατία μας λειτουργεί επαρκώς ή όχι. Γιατί αν η Δημοκρατία μας λειτουργεί επαρκώς, τότε θ' αξιοποιήσει όλα τα τεχνολογικά επιτεύγματα προς όφελος, κι όχι προς βλάβη των πολιτών. Αν όμως υπάρχει έλλειμμα Δημοκρατίας, τότε το πρόβλημά μας δεν πρέπει να 'ναι οι κάμερες, αλλά η ιδεολογία, η νοοτροπία και η σύνολη λειτουργία των θεσμών, του κράτους και των ίδιων των πολιτών.

Χρειάζεται επαγρύπνηση λοιπόν ώστε να μην καμφθούν οι αντιστάσεις μας και να μην απειληθεί η Δημοκρατία μας, κίνδυνος υπαρκτός αν αναλογιστούμε το εξής παράδοξο στη συμπεριφορά μας: την ίδια στιγμή που συζητάμε για τις κάμερες παρακολούθησης που μας επιβάλλονται, την ίδια στιγμή που ανησυχούμε, που αισθανόμαστε τις κατακτήσεις μας να γκρεμίζονται, την προσωπικότητά μας να προσβάλλεται βάναυσα και τις ελευθερίες μας να περιορίζονται, ακριβώς την ίδια στιγμή εμείς πάλι, με τη θέλησή μας μάλιστα, απουσιάζουμε από τις πολιτικές εξελίξεις και αδιαφορούμε γι' αυτές περιχαρακωμένοι στην ατομικότητα του εαυτούλη μας, ενώ παράλληλα εκθέτουμε την προσωπική μας ζωή με τη συμμετοχή μας στα διάφορα ριάλιτι χωρίς ειδικό βάρος, που την προσφέρουν βορά στ' αχόρταγα μάτια όλων των υπολοίπων για τις ιδιωτικές πτυχές του άλλου, για κουτσομπολιό και για *«ξεκατίνιασμα»*. Αντίφαση; Ψυχική ανισορροπία; Αποθέωση του εγωισμού και δι καίωση της μικρότητας; Ίσως απλά και μόνο σημεία των καιρών γι' ανθρώπους σε πλήρη σύγχυση, που αδυνατούν να κατασταλάξουν κάπου, μέσα στον κυκεώνα της σύγχρονης εποχής…

Γιάννης Στρούμπας

Ποντιακό ζήτημα και αποκατάσταση της ιστορίας

Εκδήλωση της Ένωσης Ποντίων Μαγνησίας διοργανώθηκε στο Δημαρχείο της Νέας Ιωνίας Βόλου, όπου μίλησε ο Λέκτορας του ΔΠΘ και τακτικό μέλος της Διεθνούς Ένωσης Ακαδημαϊκών για τη Μελέτη των Γενοκτονιών, **Φάνης Μαλκίδης**. Την εκδήλωση προλόγισε η πρόεδρος του Συλλόγου Κ. Ηλιάδου, καλωσορίζοντας τους παρευρισκόμενους, μεταξύ των άλλων, τον (για πρώτη φορά από συστάσεως ελληνικού κράτους ποντιακής καταγωγής) επικεφαλής του Αρχηγείου Τακτικής Αεροπορίας Δ. Συμεωνίδη, τον αντιπρόεδρο της Βουλής Π. Σούρλα, τον υφυπ. Εσωτερικών Α. Νάκο, τη βουλευτή Ρ. Ζήση και τον δήμαρχο της Νέας Ιωνίας Π. Μαβίδη. Η κ. Ηλιάδου αφού αναφέρθηκε στο σκεπτικό της εκδήλωσης, έδωσε το λόγο στην αντιπρόεδρο κ. Ελένη Σπυλίδου, η οποία με τη συνοδεία της λύρας του Δ. Πουλίδη διάβασε ένα μέρος από το ολοκαύτωμα της Σάντας.

Στη συνέχεια ο Φάνης Μαλκίδης μιλώντας στην εκδήλωση ανέφερε και τα εξής: «*Θα ήθελα εξ αρχής να αφιερώσω την ομιλία μου στην μνήμη του Αρμένιου αγωνιστή δημοσιογράφου Χραντ Ντινκ, στα τρία θύματα της επίθεσης στη Μαλάτεια και στον Ιταλό ιερέα της Τραπεζούντας Αντρέα Σαντόρο, όλοι δολοφονημένοι από το τουρκικό (παρακρατικό) καθεστώς. Η δολοφονία τους αποδεικνύει ότι το έγκλημα ενάντια στον Αρμενικό και ελληνικό λαό και στα άλλα έθνη του οθωμανικού κράτους συνεχίζεται και η ατιμωρησία των ενόχων του αρμενικού και ελληνικού ολοκαυτώματος οπλίζει τους απόγονους των δολοφόνων και σήμερα.*

Η πολιτική της γενοκτονίας αρχίζει από τότε και χρησιμοποιεί πάντα την ίδια δικαιολογία: την απειλή των Αρμενίων και των Ελλήνων κατά της οθωμανικής αυτοκρατορίας, του κράτους των Νεότουρκων και του κεμαλικού. Εν ονόματι αυτής της αιτίας οι Αρμένιοι, οι Έλληνες, οι Ασσύριοι και άλλοι, από το 1914 έως το 1924 βιώνουν την εξόντωση και τον διωγμό. Έτσι συντελείται το μαζικό έγκλημα και θα υπάρξουν πάνω από 2,5 εκατομμύρια θύματα και ο ξεριζωμός ιστορικών λαών από την εθνική τους εστία. Ήταν η «τελική λύση» για το αρμενικό και ελληνικό ζήτημα.

Ήταν η «τελική λύση», οι πρώτες γενοκτονίες του 20ού αιώνα και επειδή υπήρξε ατιμωρησία ακολούθησε το εβραϊκό ολοκαύτωμα. Ποιος θυμάται τους Αρμένιους είχε πει ο Χίτλερ σχεδιάζοντας τη δική του «τελική λύση», και ποιος ανέδειξε το ζήτημα του ελληνικού ολοκαυτώματος για να μην υπάρξει συνέχεια σε Πόλη, Ίμβρο, Τένεδο, Κύπρο, Πόντο;

Σχεδόν ένα αιώνα μετά η τουρκική πολιτική της άρνησης της Γενοκτονίας δεν έχει αλλάξει στο παραμικρό από πλευράς Τούρκων πολιτικών και κυβερνήσεων, παρ΄ όλο που τα τελευταία χρόνια αυξάνουν οι φωνές, μέσα στην ίδια την Τουρκία, προσπαθούν να πουν την ιστορική αλήθεια. Το κατεστημένο δεν τις αφήνει να ακουστούν πολύ ή τις κατακρίνει και τις καταπνίγει με όσα μέσα διαθέτει. Η δολοφονία του Ντινκ το απέδειξε. Ωστόσο η βία δεν μπορεί να φιμώσει εντελώς την αλήθεια. Στην περίπτωση αυτή ανήκει ο Τούρκος καθηγητής Τανέρ Ακσάμ ο οποίος έγραψε ένα πολύ σημαντικό βιβλίο για τη γενοκτονία των Αρμενίων (The Armenian Genocide and the question of Turkish responsibility, Τορόντο, Νοέμβριος 2006), όπου αναδεικνύει τις ευθύνες των Νεότουρκων και των κεμαλικών για τις φρικαλεότητες, κι όπου τονίζει μεταξύ των άλλων ότι «η ίδρυση της τουρκικής δημοκρατίας (...) συνδέεται με το ζήτημα των εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας και ειδικότερα με την αρμενική γενοκτονία». Ο Ακσάμ σημειώνει επίσης ότι «υπήρξαν βίαια μέτρα εναντίον των Ελλήνων στη διάρκεια του (Α' Παγκοσμίου) Πολέμου και καλύφθηκαν συχνά με τη μορφή της μετακίνησης του πληθυσμού… Η κυριότερη εθνοκάθαρση του ελληνικού πληθυσμού στην Ανατολία συνέβη μετά το 1919».

«Η πάλη της ανθρωπότητας κατά οποιασδήποτε επιβουλής είναι η πάλη της μνήμης κατά της λήθης», έγραφε ο Μίλαν Κούντερα. Και έχει απόλυτο δίκιο: παρ΄ όλο που αρκετοί που δεν σχετίζονται με την ανθρωπότητα, παραβλέπουν τα ιστορικά εγκλήματα στον βωμό σκοπιμοτήτων, η ανθρωπότητα έχει χρέος να αγωνιστεί ενάντια σ΄ αυτά με όλες της τις δυνάμεις. Το πέρασμα του χρόνου δεν θα είναι σίγουρα εμπόδιο για τις νέες γενιές των Αρμενίων, των Ελλήνων και όλων των δημοκρατών σε όλον τον κόσμο και οπωσδήποτε και στην Τουρκία. Όλοι αυτοί δεν θα ξεχάσουν και δεν θα εγκαταλείψουν τον αγώνα, επειδή ξέρουν ότι αργά ή γρήγορα θα φτάσει εκείνη η στιγμή που το να αρνείται κανείς τη Γενοκτονία των Αρμενίων και των Ελλήνων θα είναι εντελώς αδιανόητο και ότι κάποια στιγμή θα κερδίσουν την πάλη της μνήμης κατά της λήθης...».

Ἀντιφωνητής

Δεκαπενθήμερο Πανθρακικό Ἔντυπο Γνώμης
Διεύθυνση: Κ. Καραθεοδωρῆ 15, 691 00, **Κομοτηνή**
Τηλέφωνο: **25310 81537**
Τηλεομοιότυπο: **25310 81536**
Ἠλ. διεύθυνση: **karaiskk@otenet.gr**
www.antifonitis.gr

Κωδικός 1380

Ἔκδοση τοῦ σωματείου ΑΝΤΙΦΩΝΗΤΗΣ
Ὑπεύθυνος κατά τόν νόμο: **Καραΐσκος Κώστας**
Συντάσσεται ἀπό ἐπιτροπή
Ἐκτύπωση: *ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΡΟΔΟΠΗΣ Α.Ε.*

Ἐτήσια συνδρομή:
Ἰδιωτῶν **25 €**
Ἐξωτερικοῦ, συλλόγων, ὀργανισμῶν, κλπ: **50 €**

Ἀριθμοί λογαριασμῶν:
EUROBANK 306-0100211038
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ 779/603135-81

Ἀνα-γνώσεις

Ὁ «ἀντισημιτισμός» τοῦ... Χαΐντελ

Ὁ **James R. Oestreich** στούς ***New York Times*** (24/4/07) γιά τήν συνεχιζόμενη ἐργώδη προσπάθεια ἁγιοποίησης τοῦ ἐκλεκτοῦ λαοῦ:

«...Μία δημόσια συζήτηση στό Ἀμερικανικό Φεστιβάλ Χαΐντελ 2007 (Πρίνσετον) τήν Παρασκευή εἶχε ἐκρηκτικό θέμα. Ἡ θέση τοῦ Μίκαελ Μάρισεν πώς ὁ «Μεσσίας» καί πιό συγκεκριμένα ὁ χορός «Ἀλληλούια» - ἴσως τό πλέον ἀγαπημένο καί ἱερό τοτέμ τῆς δυτικῆς μουσικῆς, μέ τήν πιθανή ἐξαίρεση μόνο τῆς «Ὠδῆς στή Χαρά» ἀπό τήν Ἐνάτη τοῦ Μπετόβεν - ἐμπεριέχει ἐχθρότητα κατά τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ. Ἕνα τολμηρό ἄρθρο τοῦ Μάρισεν στούς Νιού Γιόρκ Τάιμς στίς 8 Ἀπριλίου προκάλεσε ἀρκετές ἀπαντήσεις, ὅμως γιά διάφορους λόγους τά πυροτεχνήματα ἦταν μᾶλλον ἄηχα.

(...) Ὁ Μάρισεν, καθηγητής στό Swarthmore College πού ἔχει ἀφιερωθεῖ στήν ἐξέταση ὅσων μποροῦν νά εἰδωθοῦν ὡς «ἀντι-ιουδαϊκές τάσεις» στά ἔργα τοῦ Μπάχ, ἐπιχειρηματολόγησε γιά τήν περίπτωση κατά τοῦ Χαΐντελ ἐπί μακρόν. Ἡ Ρούθ Σμίθ, εἰδική ἐπί τοῦ Χαΐντελ στό Πανεπιστήμιο τοῦ Καϊμπριτζ καί συγγραφέας τοῦ κλασικοῦ «Τά Ὁρατόρια τοῦ Χαΐντελ καί ἡ σκέψη τοῦ 18ου αἰώνα», ἀπάντησε στίς θεολογικές ἀπόψεις τοῦ Μάρισεν, ἀμφισβητώντας πολλές εἰκασίες καί ἑρμηνεῖες του.

(...) Ὁ Μάρισεν συνοψίζει: "Οἱ μελετητές ἔχουν ἐλάχιστα διερευνήσει ἐρωτήματα θρησκευτικοῦ μηνύματος στόν «Μεσσία» τοῦ Χαΐντελ, εἰδικά γιά τόν καταστατικό θεολογικό του ἀντι-ιουδαϊσμό. Ἱστορικές πηγές, ἄγνωστες κατά τό παρελθόν, γιά τό λιμπρέτο τοῦ ἔργου, τό συντεθέν ἀπό τόν Charles Jennens (1700-73) ἀποκαλύπτουν τά σχέδια τοῦ κειμένου κατά τῆς ἑβραϊκῆς θρησκείας. Ἡ μουσική ἐπένδυση τοῦ Χαΐντελ ὑπογραμμίζει ἐμφατικά τίς τάσεις αὐτές τοῦ λιμπρέτου τοῦ Jennens καί φτάνει σέ μία εὐφορική κορύφωση στόν χορό τοῦ «Ἀλληλούια»."

Τό θέμα κατά τόν Μάρισεν δέν εἶναι τυπικός ἀντισημιτισμός ἀλλά ἀφορᾶ τήν θρησκευτική ἔπαρση, τήν ἀγαλλίαση γιά τήν κακοτυχία τῶν Ἑβραίων, εἰδικά μέ τήν καταστροφή τοῦ Δεύτερου Ναοῦ στήν Ἱερουσαλήμ ἀπό τούς Ρωμαίους τό 70 μ.Χ. Ὁ Μάρισεν χτένισε τίς πηγές τοῦ λιμπρέτου, εἰδικά ἕνα βιβλίο στή βιβλιοθήκη τοῦ Jennens, ἑνός Ἀγγλικανοῦ Ἐπισκόπου, ὀνόματι Ρίτσαρντ Κίντερ: "Μία ἀπόδειξη τοῦ ΜΕΣΣΙΑ: Στόν ὁποῖον ἡ Ἀλήθεια τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας ἀποδεικνύεται ἐναντίον ὅλων τῆς Ἐχθρῶν, μά εἰδικά κατά τῶν Ἑβραίων". Τά βιβλικά χωρία χρησιμοποιοῦνται ὁδηγώντας στόν χορό, λέει ὁ Μάρισεν, καί μεταφράζονται καί συνδυάζονται ὑποβολιμαῖα μέ προηγούμενα σχόλια, γιά νά παραστήσουν τούς Ἑβραίους στό «τούς» ὅταν λέει "Θά τούς τσακίσεις μέ σιδερένια ράβδο".

Ἡ κ. Ρούθ Σμίθ δέχεται πώς ὁ «Μεσσίας» ἦταν ἔργο τοῦ καιροῦ του, ὅταν ἡ σπίλωση τῶν Ἑβραίων συνηθιζόταν. Παρότι ὅμως ὁ Jennens πίστευε σέ μιά ἀληθινή πίστη καί ἦταν ἕτοιμος νά ἀποκηρύξει τίς ἄλλες, τίποτε δέν ὑπάρχει πού νά δείχνει εἰδικά ἀποκήρυξη τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ καί ἀποφεύγει νά θίξει εὐθέως τούς Ἑβραίους, μέ τή χρήση χωρίων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Ὁ ἰσχυρισμός πώς ὁ Jennens διάλεξε χωρία ἐπειδή βρίσκονταν στόν Κίντερ εἶναι ἀπολύτως ἀναπόδεικτος.

(...) Ἡ κ. Χέλλερ ἦταν ἐξίσου φιλόπονη στήν προσπάθειά της νά ὑποσκάψει τούς μουσικούς ἰσχυρισμούς τοῦ Μάρισεν. Προκειμένου νά ἀρνηθεῖ τή θέση πώς ἡ χρήση ἀπό τόν Χαΐντελ τρομπετῶν καί κρουστῶν στόν χορό τοῦ «Ἀλληλούια», καί μόνον ἐκεῖ, στόν «Μεσσία», ἀντιπροσωπεύει τήν ἀσυνήθιστη θρησκευτική ἔπαρση, ἔπαιξε ἕνα μικρό κομμάτι ἀπό τόν "Ζάντοκ τόν Ἱερέα", ὄχι λιγότερο θριαμβικό. Κι ὅσο γιά τή θέση πώς ὁ Χαΐντελ χρησιμοποιεῖ ἕνα συγκεκριμένο μουσικό μοτίβο Βαγκνερικοῦ τύπου γιά νά παραστήσει τούς Ἑβραίους, ἔδειξε ἄλλες χρήσεις παρόμοιων μοτίβων. Καί ὁ πρῶτος πού παρενέβη ἀπό τό ἀκροατήριο τήν ἐπιβεβαίωσε σημειώνοντας ὅτι τά μοτίβα αὐτά εἶναι πανταχοῦ παρόντα στόν Χαΐντελ, προκειμένου νά σημειώσουν ἀνέμους, κύματα, πτήσεις...»

Προσβολές

Του Καθ. **Ανδρέα Παναγόπουλου**

Κάθε φορά που εμφανίζεται ένα έργο (βιβλίο, φιλμ, μουσική) γύρω από τον Ιησού Χριστό, όπως άλλοτε «Ο Τελευταίος Πειρασμός» και τώρα (μπαγιάτικα και σ' εμάς) το «Jesus Christ Superstar», κάποιοι Χριστιανοί, κυρίως Καθολικοί, αντιδρούν μεν αλλά χαλαρά. Όταν όμως ο Ινδός προβοκάτορας έγραψε τους Ασεβείς Στίχους κατά του Μωάμεθ, οι Σίΐτες Αγιατολάχ της Περσίας τον προέγραψαν και το μωαμεθανικό βέλος, που είχε από τότε εκτοξευθεί, έψαχνε χρόνια να τον βρεί, μέχρι που τελικά του δόθηκε χάρη. Εάν τώρα, σοβαρά ή αστεία, συνέθετε κάποιος δυτικός μουσικοσυνθέτης, όπως ο ετερόδοξης καταγωγής Andrew-Lloyd Weber για τον Χριστό, μια όπερα με τίτλο π.χ. ''Μωυσής, ο Υπέρτατος Βοσκός'', την επαύριο θα γέμιζαν τα περιοδικά, οι εφημερίδες, οι ραδιοφωνικοί και τηλεοπτικοί σταθμοί από χιλιάδες οργισμένα γράμματα διαμαρτυρίας για την ''προσβολή''.

Φανατικοί Μουσουλμάνοι (κεμαλικοί προβοκάτορες, ίσως) πρόσφατα στην Τουρκία έσφαξαν Χριστιανούς, Τούρκους και Γερμανούς, πελάτες χριστιανικού βιβλιοπωλείου, ''*για τη δόξα του Αλλάχ*''. Η διαφορά είναι μεγάλη και οι λόγοι κατανοητοί. Εκείνο που δεν είναι κατανοητό είναι η εμμονή των Ευρωπαίων κυρίως υπέρ της πολυπολιτισμικής κοινωνίας. Πρώτη - πρώτη η Ολλανδία, που συνήθως πρωτοστατεί σε κάθε πολυπολιτισμική πρωτοβουλία, πήρε το μάθημά της, έπαθε και έμαθε. Πρέπει οπωσδήποτε να περιμένουμε τη σειρά και των άλλων κρατών - μελών της Ε.Ε.; Οι προοπτικές για τη Νέα Τάξη Πραγμάτων και την Παγκοσμιοποίηση, καθώς και αυτές για την ένταξη της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι γενικώς δυσοίωνες. Φαίνεται ότι τη λύση θα δώσουν οι προσβολές του ενός ή του άλλου είδους. Όχι οι προβολές ή οι παραβολές. Οι προσβολές και οι προβοκάτσιες.

Λίβανος: Πολεμικὰ ἐνθύμια

Ἕνα ἑκατομμύριο βόμβες διασπορᾶς στόν Νότιο Λίβανο, συνεχίζουν νά σκοτώνουν καί νά τραυματίζουν καθημερινά ἀνυποψίαστους ἀμάχους. Τό πρόβλημα πού δημιούργησε ἀποχωρώντας ὁ ἰσραηλινός εἰσβολέας, ἀνέλαβε νά λύσει ἡ δύναμη τοῦ OHE (UNIFIL). Μέ τό ἔργο αὐτό ἔχουν ἐπιφορτισθεῖ κυρίως οἱ Βέλγοι (ἀλλά καί Κινέζοι, Γάλλοι, Ἰταλοί, Φιλανδοί, Ἰρλανδοί, Τοῦρκοι), ὡστόσο στίς 60 συνολικά ὁμάδες οἱ περισσότερες εἶναι ἰδιωτικές ἑταιρεῖες (αὐτές ἔβγαλαν μέχρι τώρα καί τό 80% τῆς δουλειᾶς). Ἀπό πέρυσι ἔχουν συλλεχθεῖ καί ἐξουδετερωθεῖ 500 κιλά βομβῶν, μέ ρυθμό ἐκκαθάρισης 50 τ.μ. ἡμερησίως, ἄρα χρειάζονται 3-5 χρόνια δουλειᾶς, καί μόνο γιά τά προσβάσιμα σημεῖα! Ὁ Ν. Λίβανος θα χρειαστεῖ μεγάλη ὑπομονή...

ΤΟΥΡΚΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ '07

Όταν ο Ερντογάν πρότεινε τον Γκιούλ για πρόεδρο της Δημοκρατίας, φάνηκε καλή επιλογή. Ο Γκιούλ μετριοπαθής πολιτικός, με καλή εικόνα προς τα έξω (δέστε ανθρώπινη φωτογραφία με τους γονείς του!), φαινόταν πως θα μπορούσε να γίνει αποδεκτός ακόμα και παρά τις αντιδράσεις του ισχυρού κεμαλικού κατεστημένου. Ο Μπουγιουκανίτ όμως το είχε καταστήσει σαφές: Ο υποψήφιος για την προεδρία θα έπρεπε να είναι πιστός στις αρχές του κεμαλισμού, λόγοις και έργοις, τίποτε λιγότερο. Έτσι ακόμα και η μη ανάδειξη του Ερντογάν στην προεδρία δεν αρκεί σαν τακτική υποχώρηση. Άλλωστε είσαι πρωταγωνιστής επί 85 χρόνια γιατί να αποδεχτείς να γίνεις κομπάρσος;

Όταν μάλιστα ο Γκιούλ έχει πει στο παρελθόν πως «προσκολλημένοι στο «*Τι ευτυχία να λες ότι είσαι Τούρκος*» έχουμε οδηγηθεί μερικές φορές σε ένα πρωτόγονο εθνικισμό», προφανώς και θα υπήρχαν αντιδράσεις. Είναι γνωστό στην Τουρκία πως ό,τι δηλώνεις μπαίνει στον φάκελο σου…Έτσι η περίφημη ανακοίνωση του Γενικού Επιτελείου της 27-4 το ξεκαθάριζε: «Όποιος είναι ενάντιος στην νοοτροπία του ¨Τι ευτυχία να λές ότι είσαι Τούρκος¨ είναι και θα παραμείνει εχθρός μας». Ο νοών νοείτο. Στον…φάκελο όμως υπάρχουν και άλλα στοιχεία. Έτσι, από τη επομένη της ανακοίνωσης της υποψηφιότητας Γκιούλ, ορισμένοι δημοσιογράφοι θυμήθηκαν παλιά του «σκάνδαλα» σε σχέση με την διάλυση του FP, καταδίκη του για χρήματα του ταμείου, κτλ κτλ. Τα δικαστήρια τότε απλά εκτέλεσαν μια ειλημένη απόφαση. Κάτι ανάλογο φαίνεται να συνέβη και τώρα με την απόφαση του δικαστηρίου που ουσιαστικά απέτρεψε την εκλογή του Γκιούλ στο ανώτατο αξίωμα. Πικραμένος ο δημοσιογράφος της κυβερνητικής Γενί Σαφάκ γράφει σχετικά με το γνωστό ρητό που υπάρχει στη Βουλή: «*Από μικροί μάθαμε πως το «Η εξουσία ανήκει άνευ όρων στο έθνος» είναι ένα μεγάλο ψέμα. Η πράξη απέχει πολύ από την θεωρία και το είδαμε πολλές φορές. Η πραγματικότητα είναι η εξής: Η εξουσία ανήκει άνευ όρων στους στρατιωτικούς... Η εξουσία ανήκει άνευ όρων στους γραφειοκράτες... Η εξουσία ανήκει άνευ όρων σε μια μικρή ελίτ... Η εξουσία ανήκει άνευ όρων στο κεφάλαιο...*»

Η δήλωση του προέδρου της Βουλής πως το Γενικό Επιτελείο υπάγεται στην πρωθυπουργία μάλλον ήταν για την τιμή των όπλων. Τι βαρύτητα έχει η επίκληση της νομιμότητας όταν ΚΑΝΕΝΑΣ στρατιωτικός δεν έχει τιμωρηθεί στην Τουρκία για συμμετοχή σε πραξικόπημα; Ίδρωσε το αυτί τους… Χαρακτηριστικά ήταν τα κεμαλικά συλλαλητήρια στο κλίμα που δείχναν τα φυλλάδια στην Άγκυρα (14/4): «*Να στηρίξουμε την δημοκρατία μας. Σας καλούμε να ενωθείτε. Σας καλούμε χάριν της πατρίδας, της μητέρας και του πατέρα σας να ενωθούμε για το αύριο, να νοιώθουμε Τούρκοι, να ζούμε ως Τούρκοι και να εργαζόμαστε ως Τούρκοι. Είμαστε ενάντιοι σε αυτούς που θέλουν τον Αρχηγό του Γ. Επιτελείου απλό υπάλληλο*». Παράλληλα βέβαια δεν έλειπαν τα πύρινα συνθήματα ενάντια στο PKK και τις ΗΠΑ και συνθήματα ενάντια στον Ερντογάν. Στην ουσία έμοιαζαν με προεκλογικές συγκεντρώσεις του Ρεπουμπλικανικού κόμματος του Μπαϊκάλ, ο οποίος τελευταία δέχεται βολές της Σοσιαλιστικής Διεθνούς για τις μάλλον ακροδεξιές θέσεις του στο εσωτερικό της Τουρκίας (οι βολές φυσικά δεν ήταν από τον κ. Γ. Παπανδρέου, μην έχετε αυταπάτες). Στις προηγούμενες εκλογές το κόμμα του ΑΚΡ είχε πάρει 34,2% και αυτό του Μπαϊκάλ 19,3%. Ο Ερντογάν με μια εντυπωσιακή πορεία, τουλάχιστον όσον αφορά την οικονομία, φαίνεται πως μάλλον θα πάει γύρω στο 37%. Αυτό όμως δεν σημαίνει απαραίτητα πως θα σχηματίσει πάλι αυτοδύναμη κυβέρνηση, διότι αυτό εξαρτάται από το πόσα κόμματα θα μπούνε στη Βουλή. Το κόμμα του Μπαϊκάλ δεν φαίνεται ικανό να αυξήσει την δύναμη του καθώς πέραν των άλλων νωπές είναι οι μνήμες από τις καρεκλιές και τις βρισιές που αντάλλαξαν οι οπαδοί του με αυτούς του δελφίνου στο ίδιο κόμμα Μουσταφά Σαριγκιούλ. Κεντροδεξιά και Ακροδεξιά δύσκολα θα περάσουν τον πήχυ του 10%, παρά τα μαγειρέματα.

Το σημαντικό πάντως είναι πως η Τουρκία φαίνεται να μπαίνει σε μια περίοδο αστάθειας, καθώς οι στρατιωτικοί δεν φαίνονται διατεθειμένοι να περιοριστούν στους στρατώνες τους. Όσο και αν υπάρχει κάποιος λαοπρόβλητος πρωθυπουργός, αυτοί θα του υπενθυμίζουν με τον έναν ή τόν άλλο τρόπο τα όρια του. Σ' αυτό το πλαίσιο δύσκολα θα εκλεγεί Πρόεδρος της Δημοκρατίας ο Γκιούλ.

Όσο για τα καθ' ημάς, καλά θα ήταν να ιδωθεί η συγκεκριμένη περίοδος ως αληθινή ευκαιρία κι όχι επικίνδυνη συγκυρία, με κάποιους ελληνόφωνους δημοσιογράφους να βγαίνουν στα κανάλια και να λένε: «*Φυσικά και μας ενδιαφέρει τι γίνεται στην Τουρκία, διότι ό,τι γίνεται εκεί το πληρώνουμε εδώ*»! Ή: «*άντε να δούμε τι θα γίνει στην Τουρκία, θα κάνουμε φέτος διακοπές στα νησιά ή όχι;*»!

Θα ήθελα λοιπόν να τους απευθύνω το εξής μετριοπαθές μήνυμα μου: *Ξεφωνημένες κότες, ξεφτιλισμένοι ελληνέζοι, ακούτε τουρκ- και χέζεστε, γαμώ τη φάρα σας! Ο Λεωνίδας και οι 300 σας μάραναν, άχθη αρούρης! Δεν χώνεστε σε κανένα λαγούμι, να ησυχάσουμε μια ώρα αρχύτερα, να πάψετε να ταπεινώνετε την πατρίδα μου;*

Κοσμάς Καραΐσκος

Ἡ Σομαλία φλέγεται

Ὅπως κανένας μας δέν θυμᾶται, ἡ Σομαλία βρίσκεται ὑπό Αἰθιοπική (καί ἐμμέσως ἀμερικανική) κατοχή, μῆνες τώρα. Καί βεβαίως τό ἔχουμε ξεχάσει, ἐφόσον κανείς δέν σκάει γιά καναδυό χιλιάδες μαύρους (καί μουσουλμάνους!) νεκρούς, σέ μιά σύγκρουση πού δείχνει ἐνδοαφρικανική.

Ὡστόσο οἱ συνεχιζόμενες μάχες μεταξύ τῶν δυνάμεων Κατοχῆς (καί τῶν ἀνδρῶν τοῦ πολέμαρχου **Γιουσούφ**) ἀπό τή μιά, καί τῶν Σομαλῶν πού μένουν πιστοί στήν προηγούμενη κυβέρνηση τῶν Ἰσλαμικῶν Δικαστηρίων ἀπό τήν ἄλλη, καθημερινά προκαλοῦν νέα θύματα καί καταστροφές, ἐνῷ ἤδη ὑπάρχουν κάπου 600 νεκροί ἀπό χολέρα καί ἄλλες ἀσθένειες λόγῳ ἔλλειψης νεροῦ καί φαρμάκων. Οἱ **πρόσφυγες** ἀπό τίς νέες συγκρούσεις ξεπέρασαν τίς 350.000 καί αὐξάνονται ὁλοένα, καθώς δέν λείπει οὔτε ἡ φυλετική παράμετρος (οἱ Χαουίγιε τοῦ Μογκαντίσου κατά τῶν Νταρόντ τοῦ Βορρᾶ) οὔτε ἡ μακροχρόνια ἔρις μεταξύ γειτόνων (ἑκατομμύρια πρόσφυγες καί βαρειές ἀπώλειες ἦταν πρό 30ετίας ἀποτέλεσμα τοῦ πολέμου πού κατέληξε στήν ἐνσωμάτωση τῆς μεθοριακῆς περιοχῆς τοῦ Ὀγκαντέν στήν Αἰθιοπία). Παράλληλα, ἑκατοντάδες αἰχμάλωτοι μεταφέρονται στήν Αἰθιοπική πρωτεύουσα κι ἐκεῖ ἀνακρίνονται ἀπό πράκτορες τῆς CIA καί τοῦ FBI (ἡ Washington Post ἔγραφε στίς 24/4/07 γιά τό «ἀποκεντρωμένο Γκουαντάναμο» στό Ξενοδοχεῖο **Σέρατον** τῆς Ἀντίς Ἀμπέμπα).

Κι ὅσο ἡ «Ἀφρικανική Ἕνωση» διστάζει νά ἐμπλακεῖ εἰρηνευτικά στήν περιοχή (ἀκόμη καί οἱ 2000 Οὐγκαντέζοι πού πῆγαν ἀποφεύγουν νά ἐμπλακοῦν σέ μάχες), οἱ συγκρούσεις ἐξαπλώνονται: Στό διεκδικούμενο Ὀγκαντέν Σομαλοί ἐπιτέθηκαν σέ αἰθιοπικές πετρελαϊκές ἐγκαταστάσεις σκοτώνοντας 74 ἀνθρώπους (9 ἦταν Κινέζοι), οἱ ΗΠΑ κατηγοροῦν τήν Ἐρυθραία γιά ὑποστήριξη τῶν ἀνταρτῶν, 160.000 πρόσφυγες στήν Κένυα ἀποσταθεροποιοῦν τή χώρα...

Καί τί μπορεῖ νά κερδίσει ὁ γιάνκης στή Σομαλία, ἀφοῦ πλέον τό παραμύθι τῆς Ἀλ Κάιντα δέν τό χάφτει οὔτε ὁ μπουσικότερος ἐγκέφαλος; Ὁ «πρωθυπουργός» πάντως τῆς Σομαλίας ἀνακοίνωσε νέο νόμο γιά νά προσελκύσει τίς ξένες **πετρελαϊκές** ἑταιρεῖες...

Φυλακές Κομοτηνῆς: Τό δίκαιο τοῦ κρατούμενου

Συνέχεια ἀπό τήν 1η σελίδα

- Ποιά εἶναι σήμερα ἡ κατάσταση στίς Φυλακές μας, ὑπάρχει κάποια βελτίωση;

- Στά πλαίσια πού ἐπιτρέπει ὁ ἀπαράδεκτος συνωστισμός πού προαναφέραμε, ναί. Ὁ νῦν ὑπουργός ἔλυσε πολλά ἀπό τά θεσμικά καί οἰκονομικά μας προβλήματα,

οἱ ἐγκαταστάσεις μας βελτιώθηκαν καί συνεχίζουμε τίς προσπάθειες στήν κατεύθυνση αὐτή. Μέχρι πρίν τρία χρόνια δέν ὑπῆρχε τό παραμικρό πρόγραμμα γιά τούς κρατούμενους καί τώρα «τρέχουνε» πέντε προγράμματα:Ἔχουμε τό Σχολεῖο Δεύτερης Εὐκαιρίας, τά συμβουλευτικά προγράμματα γιά ζητήματα ἀπεξάρτησης τοῦ ΚΕΘΕΑ, προγράμματα Ψυχικῆς Ὑγείας, Ἐπανένταξης, μέχρι καί πρόγραμμα ἐπαγγελματικῆς κατάρτισης γιά χτίστες. Ὅλα ὅσα βλέπεις ἐδῶ γύρω (γραφεῖα, θάλαμοι, κτλ) ἔγιναν μέ προσωπική ἐργασία τῶν κρατουμένων, οἱ ὁποῖοι δείχνουν πάντα προθυμία καί καλή διάθεση. Λείπουν ὅμως τά κονδύλια, καθώς δέν ὑπάρχει ἐνδιαφέρον οὐσιαστικό ἀπό τούς φορεῖς καί ὑπάρχει τεράστια γραφειοκρατία. Γίνονται κάποιες δωρεές ἀπό δήμους, ἰδιῶτες ἀλλά δέν ἀρκοῦν. Ἀξίζει ὡστόσο νά σημειωθεῖ ὅτι ὁ π. Νήφων ἀπό τή Μονή Βατοπεδίου ἔχει ἀποφυλακίσει δεκάδες μικροποινίτες καί ἔχει συνεισφέρει πάνω ἀπό 220.000 εὐρώ!

- Μετά τήν ἐξέγερση ἔγινε κάποιο βῆμα;

- Ὅλο κι ὅλο 15 ἄτομα προβλέπεται νά φύγουν, μία ἀσήμαντη καί πιθανῶς προσωρινή βελτίωση. Δυστυχῶς μόνον ὁ Δικηγορικός Σύλλογος ἔκανε ἕνα ἔγγραφο πρός τό Ὑπουργεῖο, ζητώντας τά αὐτονόητα. Οἱ ἄλλοι μᾶλλον συμπαραστάθηκαν μόνο μπροστά στίς κάμερες.

- Τί μπορεῖ λοιπόν νά γίνει;

- Πάρα πολλοί κρατούμενοι εἶναι μικροποινίτες καί δημιουργεῖται συνωστισμός ἀπό ἀνθρώπους πού ἐκτίουν ποινές μηνῶν ἤ καί ἡμερῶν γιά παραβάσεις τοῦ ΚΟΚ, γιά χρέη πρός τό ΙΚΑ ἤ τό ΤΕΒΕ, πολλοί χρῆστες ναρκωτικῶν, κτλ. Ἄν ἡ νομοθεσία τό ἐπέτρεπε, θά μποροῦσαν ὅλοι αὐτοί νά ἀφεθοῦν ἐλεύθεροι ἤ νά ἐκτίσουν ἐναλλακτικά τήν ποινή τους ἐργαζόμενοι σέ ΟΤΑ, ὑπηρεσίες κτλ (προβλέπεται καί ἀπό τόν ὑπάρχοντα σωφρονιστικό Κώδικα) ἤ νά ἐργάζονται τήν ἡμέρα ἔξω καί μετά νά ἔρχονται στή φυλακή (ὅπως ἰσχύει τελευταίως στήν Εὐρώπη). Πέρα ἀπό τήν κατασκευή νέων φυλακῶν, πρέπει νά δοθοῦν κονδύλια γιά τίς ὑπάρχουσες, ὥστε νά διαμορφωθοῦν οἱ χῶροι τους καί νά ἐξοπλιστοῦν μέ τά στοιχειώδη (κρεββάτια, στρώματα...). Ἐπίσης, εἶναι ἀνάγκη νά προσληφθεῖ προσωπικό, ἐσωτερικοί καί ἐξωτερικοί φρουροί. Μποροῦμε, π.χ., στήν Κομοτηνή 45 ἄτομα νά ἀνταπεξέλθουμε σέ 4 βάρδιες, ἄν δέν εἴμαστε ἐδῶ ὅλη τήν ἡμέρα; Πρίν ἑνάμιση μήνα μᾶς ξαναεπισκέφθηκαν ἀπό τό Συμβούλιο τῆς Εὐρώπης καί ξαναπήραμε μέν πολύ καλές κριτικές, ὅμως, ὅπως εἶναι φυσικό, τονίζεται τό μέγιστο πρόβλημα τοῦ συνωστισμοῦ. Ἄν δέν μειωθεῖ τοὐλάχιστον κατά 50% ὁ ἀριθμός τῶν κρατουμένων μας, καμμία οὐσιαστική βελτίωση δέν μπορεῖ νά ἐπιτευχθεῖ.

Διάλογος γιά τήν ἐκδήλωση μέ τήν Κουλούρη

Ἀπό τόν **Σύνδεσμο Φιλολόγων ν. Ροδόπης** λάβαμε τήν παρακάτω ἐπιστολή:

«Ἀξιότιμε κ. διευθυντή,

Ὁ σύνδεσμος εἶναι ἐπιστημονική ἕνωση πού σύμφωνα μέ τό καταστατικό της προάγει καί ἀναπτύσσει τίς φιλολογικές ἐπιστῆμες, τήν ἐπιστημονική καί ἐκπαιδευτική ἔρευνα, τήν ἐνημέρωση καί τήν ἐπιμόρφωση τῶν φιλολόγων, τήν πολιτιστική ζωή τοῦ τόπου. Οἱ ἐκδηλώσεις τοῦ Συνδέσμου εἶναι βῆμα διαλόγου ἀνοιχτό γιά τούς φιλολόγους καί τό φιλομαθές κοινό τῆς πόλης μας. Ἀπό τό 1983, ἔτος ἵδρυσής του, ἔχει ὀργανώσει πάνω ἀπό 100 ἐκδηλώσεις καί δεκάδες ἡμερίδες καί σεμινάρια ἐπιστημονικοῦ καί γενικότερα πολιτιστικοῦ περιεχομένου, μέ εἰσηγητές καταξιωμένους ἐπιστήμονες καί ἐρευνητές. Τό κοινό τῆς πόλης μας ἀναγνωρίζοντας αὐτή τήν προσφορά, τιμᾶ πάντοτε τίς ἐκδηλώσεις τοῦ συνδέσμου, γεγονός πού τονώνει τή δύναμη καί τή διάθεσή μας νά συνεχίσουμε.

Ἡ παρουσίαση στήν πόλη μας τοῦ Ἐναλλακτικοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ ὑλικοῦ γιά τή Διδασκαλία τῆς Νεότερης Ἱστορίας τῆς Νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης (ἐκδότης: Κέντρο γιά τή Δημοκρατία καί τή Συμφιλίωση στή ΝΑ Εὐρώπη, Θεσσαλονίκη 2006) ἀπό τήν κ. Χριστίνα Κουλούρη, Καθηγήτρια Νεότερης Ἱστορίας στό Παν/μιο Πελοποννήσου, εἶχε χαρακτήρα καθαρά ἐνημερωτικό καί ἐπιστημονικό. Ὅσοι παρακολούθησαν τήν ἐκδήλωση εἶχαν τήν εὐκαιρία τόσο ἀπό τήν εἰσήγηση ὅσο καί ἀπό τόν διάλογο πού ἐπακολούθησε νά συνθέσουν ἐλεύθερα τίς ἀπόψεις καί τά συμπεράσματά τους.

Ὁποιοσδήποτε ἄλλος χαρακτηρισμός τῆς ἐκδήλωσης αὐτῆς ἀδικεῖ κατάφωρα τούς σκοπούς καί τήν ἱστορία τοῦ Συνδέσμου Φιλολόγων ν. Ροδόπης. (Σᾶς ἐπισυνάπτω τό δημοσίευμα τῆς ἐφημερίδας σας τῆς 28/2/07 γιά νά κάνετε τήν αὐτοκριτική σας).

Μέ τιμή, Ἡ Πρόεδρος, Δώρα Κάσσα

Υ.Γ. 1: Τό κοινό στήν ἐκδήλωση τῆς 15/2/07 ἦταν πολυπληθές, διότι ἐμπιστεύεται τό ἔργο τοῦ Συνδέσμου καί ὄχι διότι διαθέτουμε ἰδιαίτερο ἐπικοινωνιακό μηχανισμό.

Υ.Γ. 2: Πράγματι, πρός μεγάλη μας ἔκπληξη, μᾶς ζητήθηκαν ἀπό τούς παρόντες φοιτητές 31 βεβαιώσεις τίς ὁποῖες ἀποστείλαμε στίς 12/3/07 στίς Γραμματεῖες τῶν Τμημάτων τους.

Υ.Γ. 3: Οἱ ἀφίσες μας στό Πανεπιστήμιο ἦταν ὅμοιες μ' αὐτές πού κυκλοφόρησαν στήν πόλη.

Ἀπάντηση «Α»:

Κατ' ἀρχάς εὐχαριστοῦμε τόν Σύνδεσμο γιά τήν ἐπιστολή - κι αὐτό δέν εἶναι μία τυπική φιλοφρόνηση. Ὅμως ἀδυνατοῦμε νά καταλάβουμε τί ἦταν αὐτό πού τούς ἐνόχλησε στό ἄρθρο μας, ὅπου ὅλα τά πυρά στρέφονται πρός τήν ὁμιλήτρια (καί πρός τό ἄφωνο κοινό). Ναί, θεωροῦμε **ἄθλιο** τό κατά παραγγελίαν ἔργο της: Ἀποδομητικό τῆς ἱστορικῆς συνείδησης, ὑπονομευτικό τοῦ ἐθνοσυναισθήματος, ἀντίθετο στήν ἐπιστημονικὴ μεθοδολογία. Τήν ἄποψή μας αὐτή τήν ὑποστηρίξαμε κι ἐκείνη τή βραδυά μέ ἐπιχειρήματα. Εἶναι αὐτό πρόβλημα γιά τόν Σύνδεσμο;

Τό μόνο σημεῖο ἀναφορᾶς μας στούς ὀργανωτές ἦταν ἐκεῖνο γιά τίς βεβαιώσεις τῶν φοιτητῶν πού ἔφερε τά παιδιά στήν ἐκδήλωση, κάτι πού ἐπιβεβαιώνει ἔκπληκτη καί ἡ κ. Κάσσα. Ἄν εἶχε ὅμως δεῖ τίς ἀφίσες στό Πανεπιστήμιο, μέ χειρόγραφο τό δέλεαρ τῆς "βεβαίωσης", δέν θά ἀποροῦσε (ποιός ἄραγε τό συμπλήρωσε;).

Τέλος, πράγματι μᾶς ἐξέπληξε ἀρνητικά ἡ κλήση τῆς κ. Κουλούρη ἀπό τούς Συνδέσμους Φιλολόγων **σέ τόσες πόλεις** (λές καί εἶναι κάτι σέ... νόμπελ Ἱστορίας) ἀλλά τελικά ἦταν εὐκαιρία νά τῆς ποῦμε μερικά πράγματα, ἔστω καί μέ ἄνισους ὅρους.

Νά περιμένουμε ἄραγε κι ἐκδήλωση τοῦ Σ.Φ.Ρ. ὅπου νά ἐκτεθεῖ καί ἡ ἄλλη ἄποψη;

Σχόλια πτερόεντα

Μετά τόν Συνασπισμό, καί τό ΚΚΕ (Ν.Ε. Ἔβρου) ἀπέρριψε τόν σχεδιασμό γιά τόν **ἀγωγό Μπουργκάς - Ἀλεξανδρούπολης**, φυσική συνέπεια τῶν ἐπιλογῶν σέ κεντρικό ἐπίπεδο. Παρότι ἡ γλῶσσα τῆς ἀνακοίνωσης δέν ἦταν τόσο ἀπόλυτη καί ἡ διαφωνία ἤχησε κάπως ἀποστασιοποιημένη, ἀναπαρήχθησαν περίπου τά ἴδια ἐπιχειρήματα. Θά σταθοῦμε μόνο σέ ἕνα: Αὐτό πού ὑποτίθεται ὅτι ἀναιρεῖ τήν ἄποψη γιά τά γεωπολιτικά κέρδη τῆς Θράκης ἀπό τήν δημιουργία τοῦ ἀγωγοῦ στό ἐπίπεδο τῆς ἀσφάλειάς της. Τόσο ὁ ΣΥΝ, ὅσο καί τό ΚΚΕ ἀναφέρθηκαν στά ἀντιπαραδείγματα τῶν πετρελαιοπαραγωγῶν χωρῶν ὅπου ὁ μαῦρος χρυσός μᾶλλον προκαλεῖ ἔξωθεν ἐπεμβάσεις παρά λύνει προβλήματα - ἄρα κάπως ἔτσι μπορεῖ νά λειτουργήσει καί ὁ ἀγωγός «μας» μελλοντικά. Χωρίς νά εἴμαστε εἰδικοί θέλουμε νά ἐπισημάνουμε ὅτι ἐμεῖς ΔΕΝ θά ἔχουμε πετρέλαιο πρός διεκδίκηση (εἶναι ἄλλο πρᾶγμα ὁ ἀγωγός μεταφορᾶς), ὅτι στήν Τουρκία ἔπρεπε νά ἐκλείψει τό κουρδικό ἀντάρτικο προκειμένου νά προχωρήσει ὁ ἀγωγός Μπακού - Τσεϊχάν (λειτουργία ἀντίθετη πρός τούς ἰσχυρισμούς ΚΚΕ-ΣΥΝ), ὅτι ἀκόμη ἡ Πολωνία δημιουργεῖ ζήτημα ἐπειδή οἱ ρώσικοι ἀγωγοί πρόκειται νά τήν... παρακάμψουν μέσῳ Βαλτικῆς πρίν φτάσουν στή Γερμανία! Καί ἐν πάσῃ περιπτώσει δέν ἀκούσαμε τίς ἀπόψεις αὐτές στήν περίπτωση τοῦ ἀγωγοῦ φυσικοῦ ἀερίου Καρατζάμπεη - Κομοτηνῆς, ὁ ὁποῖος ὁσονούπω ἀρχίζει νά λειτουργεῖ. Μήπως ἡ τούρκικη ἐνέργεια εἶναι... ἀσφαλέστερη τῆς ρωσικῆς;

Ἕνα ἀκόμη τραγικό συμβάν ἦρθε νά προστεθεῖ στά προηγούμενα τῶν πολυήμερων σχολικῶν ἐκδρομῶν, μέ τόν πνιγμό τοῦ 18χρονου μαθητῆ ἀπό τή **Γλαύκη** τῆς Ξάνθης, στήν πισίνα τοῦ ξενοδοχείου του στήν Κέρκυρα. Ἀσχέτως τῶν λόγων πού ἐπέφεραν τόν θάνατο στόν νεαρό Πομάκο, ἡ ὀδύνη γιά τόν χαμό μιᾶς ἀκόμη νέας ζωῆς αὐτή τή φορά ὁδήγησε σέ κάποιον σοβαρότερο προβληματισμό τῶν ἐμπλεκομένων μέ τήν Ἐκπαίδευση: Τόσο ἀπό τήν πλευρά τῆς ΟΛΜΕ (Κ. Μανιάτης), ὅσο καί τῶν γονέων (Θ. Τσοῦμπος) ἀκούστηκε ἐπιτέλους πώς πρέπει νά ἐκλείψουν οἱ ἐκδρομές τοῦ σημερινοῦ, νεοβαρβαρικοῦ τύπου. Ἡ οἰκονομική ἀφαίμαξη τῶν οἰκογενειῶν, ἡ γελοιοποίηση τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ρόλου τοῦ σχολείου, ἡ ἔνταξη τῶν μαθητικῶν συμβουλίων στό πνεῦμα τῆς συναλλαγῆς καί διαφθορᾶς, τό προγραμματισμένο ξεσάλωμα τῶν παιδιῶν ὅπου οἱ καθηγητές ἔχουν μοναδικό ρόλο τήν ἐπίβλεψη πρός ἀποφυγή περιστατικῶν σάν τό συγκεκριμένο (ἤ σάν αὐτά τά προχθεσινά μέ τίς μεθυσμένες μαθήτριες στό νοσοκομεῖο τῆς Ἔδεσσας), βρίσκονται πλέον πέραν κάθε λογικῆς. Ἀναρωτιέται κανείς, ὑπάρχει ἡγεσία μέ κοινό νοῦ στό ὑπουργεῖο Παιδείας ἤ ἀποφασίζουν οἱ ταξιδιωτικοί πράκτορες κι οἱ ξενοδόχοι;

Πρίν λίγο καιρό γράφαμε γιά τήν ἐργασία τοῦ **2ου Γυμνασίου Ξάνθης** στά πλαίσια τοῦ προγράμματος «*Οἰκολογική Μετακίνηση - Συνεισφορά στό Περιβάλλον*». Τό πρόγραμμα εἶχε τότε παρουσιαστεῖ στό Ἵδρυμα Θρακικῆς Τέχνης καί Παράδοσης καί εἶχε κερδίσει τίς ἐντυπώσεις τοῦ κοινοῦ τῆς πόλης. Τώρα ἀποδεικνύεται πώς ἦταν δίκαιοι οἱ ἔπαινοι, καθώς ἡ μακέτα πού δημιούργησαν οἱ μαθητές τοῦ 2ου Γυμνασίου γιὰ νὰ δείξουν πῶς ὀνειρεύονται τὴν πόλη τους, κέρδισε στήν Ἀθήνα (28/4/07) τό Βραβεῖο Εἰκαστικῆς Ἔκφρασης. Καλύτερη ἐργασία ἀναδείχτηκε αὐτή τοῦ Γυμνασίου Εὐρωποῦ Κιλκίς, ἐνῷ θυμίζουμε πώς πέρυσι τό πρῶτο βραβεῖο εἶχε ἀποσπάσει τό 1ο Γυμνάσιο τῆς Ἀλεξανδρούπολης. Ὅσο κι ἄν λόγοι «ἄλλοι» ἐπιβάλλουν ἴσως μιά πιό εὐμενή ἀντιμετώπιση τῶν σχολείων τῆς Θράκης, δέν μπορεῖ τό ἐπίπεδο τῶν ἐργασιῶν τους νά ἀπέχει ἀπό τήν κορυφή. Ἄξιοι ἐπαίνων λοιπόν, τόσο οἱ μαθητές ὅσο καί οἱ διδάσκοντες.

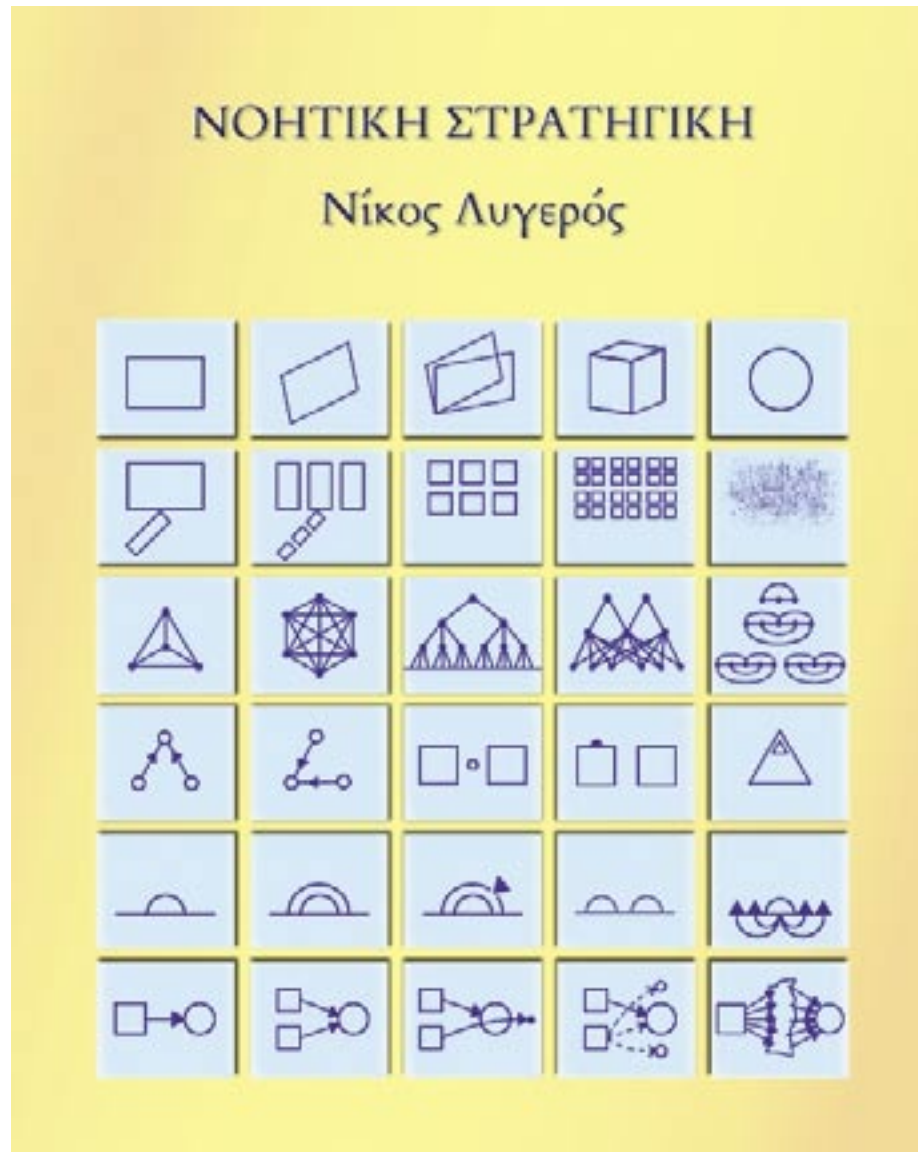

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΠΑΝΙΔΗ, Θερμοπυλών & Πλάτωνος 11, Ξάνθη
τηλ. 25410 27544, τ/ο 25410 27544, info@spanidis.gr

Ş E K E : Μαθήματα τουρκικῆς!

Δύο (τοὐλάχιστον) ἀνακοινώσεις τῆς συνεταιριστικῆς καπνικῆς ἑταιρείας ΣΕΚΕ τῆς Ξάνθης κυκλοφόρησαν στά χωριά τοῦ νομοῦ, μεταφρασμένες στά τουρκικά. Οἱ ἀνακοινώσεις ἀφοροῦσαν τούς καπνοκαλλιεργητές καθώς ἀναφέρονταν στίς ἀσθένειες τοῦ φυτοῦ καί στά ἐπιβαλλόμενα ραντίσματα. Τήν μετάφραση τήν ἔκανε ἀπό τά ἑλληνικά ὁ **Ἰμπίς Ὀγλοῦ Τζεμάλ***, ὑπάλληλος τῆς ΣΕΚΕ ἀπό τό πομακοχώρι Μέδουσα.

Ἐπειδή ἡ ΣΕΚΕ εἶναι ἀμιγῶς συνεταιριστική καί ἔχει τεράστια δύναμη στόν νομό Ξάνθης, θά θέλαμε νά ἐπιστήσουμε τήν προσοχή τῶν ὑπευθύνων της στό θέμα αὐτό. Γνωρίζουν ποιά εἶναι ἡ μόνη ἐπίσημη γλῶσσα τῆς χώρας; Γνωρίζουν ποιοί εἶναι οἱ ἐνδεχόμενοι κίνδυνοι ἀπό μία ντέ φάκτο καθιέρωση τῆς τουρκικῆς δίπλα στήν ἑλληνική (καί ἐκτός τῆς ἐκπαίδευσης); Ἀντιλαμβάνονται τί πόρτα ἀνοίγουν σέ ἀνυπόμονους μιμητές; Καί στό κάτω κάτω, τί σκατά ὄφελος θά ἔχει ἡ ΣΕΚΕ μοιράζοντας τουρκόγλωσσες ἀφίσες στά πομακοχώρια, ὅπου ὅλοι μιλοῦν ἑλληνικά καί πομάκικα, καί λίγοι μόνο τούρκικα;

Ὁ κ. **Ἀνέστης Καραπαπάζογλου**, πού ἐκτός ἀπό διευθυντής τῆς ΣΕΚΕ τυγχάνει καί νομαρχιακός σύμβουλος τῆς συμπολίτευσης καί πρόεδρος τοῦ νομαρχιακοῦ συμβουλίου (ἐξελέγη πανηγυρικά μέ 14000 σταυρούς στήν 1η του κάθοδο!), παλιό στέλεχος τῆς ἑταιρείας, τί λέει ἐπ'

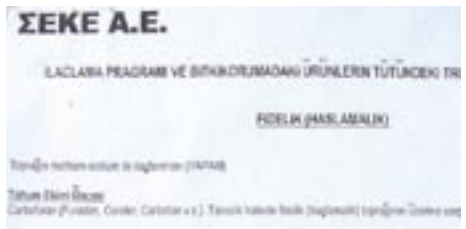

αὐτοῦ; Ἀντιλαμβάνεται τήν διπλή, πλέον, πολιτική βαρύτητα τέτοιων ἐνεργειῶν; Ἤ μήπως τό «κόμμα ΣΕΚΕ» εἶναι ὑπεράνω τῶν ἐθνικῶν μας συμφερόντων;

** Ὁ ὁποῖος μαθαίνουμε ὅτι ἔχει προκόψει πολύ οἰκονομικά (τριώροφο σπίτι στό χωριό, κτλ). Φαίνεται ἀποδίδουν πολύ στή ΣΕΚΕ οἱ μεταφράσεις! Μπράβο, μπράβο...*

Ἡ ἀπαγορευμένη πομακικότητα

Στίς 6/5/07, στίς Θέρμες Ξάνθης, ἡ κοινότητα διοργάνωνε τό Χιντρελέζ καί τό χορευτικό συγκρότημα τοῦ Γυμνασίου Σμίνθης ζήτησε νά πάει καί νά χορέψει. Παρά τό ἔγκαιρο ἔγγραφο τοῦ διευθυντῆ κ. Δεληγεώργη καί τήν ἐκ νέου προφορική παράσταση μουσουλμάνου ἐκπαιδευτικοῦ, τό παραδοσιακό χορευτικό δέν "χώρεσε" στό πρόγραμμα. Χόρεψε ὅμως ἐκτός σκηνῆς, χάριν τῶν γονιῶν πού ἦρθαν ἀπό τή Σμίνθη. Καί πάλι δέν ἔλειψαν κάποιες εἰρωνεῖες καί μομφές γιά... ἐκχριστιανισμό! Σκεφθεῖτε ποῦ ζοῦμε...

Φιλοκεμαλισμός, τό τελευταῖο στάδιο τοῦ πολιτικοῦ ἀναλφαβητισμοῦ

Ἐπισημαίνουμε ξανά τό θέμα μέ τά σχολικά ἀλισβερίσια ἑκατέρωθεν τοῦ Ἕβρου καί τά ζητήματα πού ἀνακύπτουν, μέ τήν ἀμυδρή ἐλπίδα κάποιος νά κάνει κάτι στήν σωστή κατεύθυνση. Μετά τό 1ο Δημοτικό Σχολεῖο Κομοτηνῆς πού ἐπισκέφθηκε (ἡ 5η τάξη του) σέ τριήμερη ἐκδρομή τήν... Κωνσταντινούπολη μετά ἀπό πρωτοβουλία τοῦ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου Γονέων καί Κηδεμόνων, ἦρθε ἡ σειρά τοῦ 6ου σχολείου τῆς πόλης μας νά πάει στόν ἴδιο προορισμό, μέ τήν ἴδια μεθόδευση. Μαθαίνουμε μάλιστα ὅτι ἡ συγκεκριμένη ἐκδρομή εἶναι γιά τίς 18-19-20 Μαΐου καί κάποιες ἀντιρρήσεις ἐγέρθηκαν γιά τόν λόγο αὐτόν: Ὄχι βέβαια γιατί θά βρίσκονταν ἀνήμερα τῆς μνήμης τῆς Ποντιακῆς Γενοκτονίας στή χώρα τοῦ θύτη ἀλλά γιατί τήν ἡμέρα ἐκείνη - λόγῳ τῆς γιορτῆς γιά τό ἔγκλημα - ἡ... ἀγορά θά εἶναι κλειστή! Βάλτε κι ἀπό δίπλα τήν «ἐπίθεση φιλίας» πολλῶν σχολείων τῆς γείτονος πού πασχίζουν νά ἀνοίξουν παρεδῶσε μέ τά σχολεῖα μας (καί τό μειονοτικό τους δυναμικό) γιά νά φανεῖ τό ποῦ βαδίζουμε.

Ἀκόμη ἐναργέστερα ἀποτυπώνεται ἡ κατάσταση μέ τό πρόσφατο συμβάν τριήμερης ἐκδρομῆς δημοσίου σχολείου τῆς Θράκης στή Θεσσαλονίκη, ὅπου συνοδός μουσουλμάνος γονιός εἶχε τήν ἀπαίτηση (πού βεβαίως δέν ἱκανοποιήθηκε) νά συμπεριληφθεῖ ἐκτάκτως στό πρόγραμμα ἐπίσκεψη στό... σπίτι τοῦ Κεμάλ!

Εἶναι παραπάνω ἀπό προφανές ὅτι δέν φταῖνε μόνο οἱ γονεῖς ἤ οἱ ἐκπαιδευτικοί ἤ κάποιος ἄλλος ἁπλός πολίτης. Αὐτό πού ἔχουμε ἀνάγκη ὡς κοινωνία εἶναι μία ἐπίσημη ἐνημέρωση γιά τόν κεμαλικό ρατσισμό καί τήν ἱστορική ἀλήθεια. Δέν μπορεῖ νά μιλᾶς ὡς πολιτεία γιά «γενοκτονία τῶν Ἑλλήνων τοῦ Πόντου» καί νά μήν βγάζεις κουβέντα γιά τόν ἐκτελεστή τῆς γενοκτονίας αὐτῆς. Πόσο μᾶλλον ὅταν τό ζήτημα ἐκφεύγει ἀπό τήν καθαρά ἱστορική του διάσταση, καθώς τό ἴδιο καθεστώς συνεχίζει νά κυβερνάει μέχρι σήμερα στό γειτονικό κράτος. Ἀντί λοιπόν νά δίνουμε τά λεφτά μας γιά θλιβερές φιέστες καί ἐκδηλώσεις κατά τοῦ ρατσισμοῦ, ἔτσι γενικά, καί νά μελετᾶμε εἰσαγωγή τῆς διδασκαλίας τοῦ... «Ὁλοκαυτώματος» στά σχολεῖα μας*, εἶναι ὑποχρέωση τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας νά ἑτοιμάσει διδακτικό ὑλικό πάνω στό θέμα. Νά ὀργανωθοῦμε καί νά τό ἀπαιτήσουμε!

Κ.Κ.

** Προχθές, Σάββατο 5/5, εἶχε στρογγυλό τραπέζι μέ θέμα «Ὁλοκαύτωμα, ρατσισμός καί ξενοφοβία» γιά ἐκπαιδευτικούς στό 8ο δημοτικό σχολεῖο Κομοτηνῆς (σέ Ξάνθη καί Ἀλεξανδρούπολη ἦταν Παρασκευή καί Κυριακή). Στό πάνελ οἱ Ρίκα Μπενβενίστε, Ἄννα Φραγκουδάκη καί Βασίλης Ριτζαλέος. Χρηματοδότης, καλά τό καταλάβατε, ἐμεῖς ὅλοι καί ἡ ΕΕ (ΕΠΕΑΕΚ). Πήγαμε μέ σκοπό νά ἀναιρέσουμε τίς γκαιμπελιές πού θά ἀκούγονταν, ὅμως δέν χρειάστηκε. Στό ἀκροατήριο ἦταν τέσσερεις (ἀριθμός: 4) ἄνθρωποι καί φύγαμε ἄπρακτοι. Ἔ, ὄχι καί νά μᾶς συγκαταλέγξουν στό κοινό τῆς ἐκδήλωσης (ἡ ὁποία, ἀλήθεια, πληρώθηκε κανονικά, ἔτσι; Καί ποιά εἴπαμε ὅτι εἶναι ἡ σχέση τοῦ Προγράμματος Ἐκπαίδευση Μουσουλμανοπαίδων μέ τήν Ὁλοκαυτωματική προπαγάνδα;)*

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣΤΕ ΤΟΥΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΣ!

Η προς το παρόν ατιμώρητη τουρκόφρονη επιθετικότητα και μισαλλόδοξη λύσσα της "Μιλλέτ" και άλλων εναντίον του Πομακικού Συλλόγου στην Ξάνθη και του «ρατσι στικού» (για να μην ξεχνιόμαστε) ελληνικού κράτους που τους "φιλοξενεί", αναπτύσσεται:

1. εν έτει 2007, με ό,τι κι αν σημαίνει αυτό για σύγχρονη δυτική κοινωνία
2. σε περιβάλλον Ευρωπαϊκής Ένωσης, παγκόσμιο πρότυπο πολιτισμού, ανεκτικότητας, ευγένειας, ηρεμίας, κανόνων, προστασίας ατομικών δικαιωμάτων κ.λπ.
3. σε μια περιοχή (Θράκη) φημισμένη για την μέχρι παρεξηγήσεως υποχωρητικότητα και καθολική (πλειονοτική/μειονοτική) αφέλειά της σε άλλα ζητήματα
4. σε μια περίοδο κατ' εξοχήν φιλική για την ανάδειξη και εκμετάλλευση (και όχι απλά την προστασία) της διαφορετικότητας (π.χ. δες πλήθος εκδηλώσεων για την προστασία του δικαιώματος στην ομοφυλοφιλία)

Έτσι δημιουργούνται πλήθος θλιβερών σκέψεων σε κάθε πολιτισμένο και από την άλλη καλοζωισμένο, άρα οργισμένο κι ανήμπορο πολίτη. Ενδεικτικά:

1. Μεταφέροντας τη συμπεριφορά αυτή 8-9 περίπου δεκαετίες πίσω, φαντάζεσθε πόσο «φυσιολογική» ήταν η αρχέγονη λύσσα με την οποία τα εκτελεστικά όργανα των ηθικών αυτουργών (Κεμάλ και ΣΙΑ) έπαιζαν μπάλα με βρέφη και λογχίζανε αδιακρίτως και μαζικά ανήμπορες ανθρώπινες υπάρξεις κατά τις γενοκτονίες των Αρμενίων και των Ποντίων, δηλαδή αυτοί οι υπέροχοι πρόγονοι των τουρκοφρόνων/κεμαλολατρών της Θράκης; Φαίνεται ότι και κάποιοι ντόπιοι μειονοτικοί εμφορούνται από το παράδειγμά τους και πολύ θα ήθελαν να είναι στη θέση των προγόνων τους, τηρουμένου του πλαισίου που τους επιτρέπει η σύγχρονη πραγματικότητα ως εργαλείο εκτόνωσης των συμπλεγμάτων τους (προσωπικών ή συλλογικών ας το κρίνει ο καθένας- μη μας παρεξηγήσει κι η κ. Ρεπούση)

2. Τελικά για τη Γενοκτονία Αρμενίων και Ποντίων η ελληνική κοινωνία και, φευ, και το δυσκίνητο απολίθωμα που ονομάζεται ελληνικό κράτος, πήραν μπροστά. Για την live μετάδοση της συνέχισης της διαρκούς και εκτυφλωτικά βοούσας τρέχουσας γενοκτονίας των Πομάκων πότε θα πάρουν μπροστά; Για τη γενοκτονία αυτή και τον συστηματικό εξαναγκασμό σε εκτουρκισμό μιας περήφανης και ιδιαίτερης ομάδας διαχρονικής διακριτής επιβίωσης στα ορεινά, των Πομάκων, ποιος φταίει; ΟΛΟΙ ΜΑΣ! Νιώθουμε ικανοποιημένοι που ανακαλύψαμε το κομπολόι των προ δεκαετιών εγκλημάτων εναντίον των Αρμενίων και των Ποντίων (αφού η σχετική φιλολογία απενοχοποιήθηκε διεθνώς, ακολουθήσαμε και εμείς) που δεν μας έμεινε καθόλου ικμάδα να προστατέψουμε, ως οφείλουμε και όχι ως χάρη, τους Πομάκους; Και τελειώσαμε; Αισθανόμαστε πλήρεις; Αντί οι σύλλογοι και οι άνθρωποι των μέσων προβολής και επικοινωνίας να σπαταλούμε δυνάμεις σε "εκδηλώσεις μνήμης" μήπως πια προτεραιότητα έχει άλλου είδους δράση;

Κάποιος όχι τυχαίος, είχε εκστομίσει το ιδιαίτερα πετυχημένο και ως ατάκα και ως πρακτική: ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣΤΕ ΤΟΥΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΣ! Το κάνει με τον τρόπο του για δικούς του σκοπούς και ο Μπους. Η ελληνική και θρακική κοινωνία δεν θέλει, δεν μπορεί ή δεν συμφωνεί; Τρόποι πάντως υπάρχουν. Έστω και παρασκηνιακά αρχικά για να μη στοχοποιηθεί κανείς ατομικά από την ανεξέλεγκτη προξενική Μαφία και το ιδιότυπο ψηφοδοτικό «βέτο» της στη «δημοκρατία» μας μέσω των καθοδηγούμενων ψήφων της. Μπορούμε να αρχίσουμε από την συνειδητοποίηση και το ζεστό ενδιαφέρον για το τι παίζεται τις τελευταίες δύο εβδομάδες στην Ξάνθη. Και να αφομοιώσουμε ότι το ίδιο έργο, με παραλλαγές, χωρίς να ενδιαφερθούμε, παίχτηκε τις τελευταίες δεκαετίες στην Κομοτηνή, μηντέρ αλτί*, με τη συνένοχη απουσία του ελληνικού κράτους, με αποτέλεσμα ένα ακόμη αγκάθι στην ατζέντα της εξωτερικής μας πολιτικής και ένα ακόμη βαρίδι στη Ροδόπη. Πρέπει να ξυπνήσουμε από τη θαλπωρή των ψευδαισθήσεών μας για το πραγματικό μέλλον της περιοχής που υφαίνεται με την έξωθεν διαβουκόληση μιας πρωτογενώς ήρεμης και καλοπροαίρετης μειονοτικής ομάδας με τεράστια ποικιλία εθνικών και κοινωνικών χαρακτηριστικών, απορρίπτοντας ως απαράδεκτα τα εντατικά σεμινάρια ύποπτου και ψευδεπίγραφου «πολυπολιτισμικού» ρεαλισμού με τα οποία μας βομβαρδίζουν για να μας ναρκώσουν, περιττά εν πολλοίς για πολίτες, ακόμα και τουρκόφρονες, των οποίων την ευτυχία κανείς δεν επιβουλεύεται και που τους προστατεύει απόλυτα το κοινοτικό κεκτημένο.

Χ.Α.

*υπό τον τάπητα, κάτω από χαλί, ξεχασμένη/παγωμένη υπόθεση (Γ. Βιζυηνός, «Ποίος ήτο ο φονεύς του αδελφού μου»)

Πρόδρομος Ἐμφιετζόγλου: *Χορηγία γιά Ἕδρα Πομακικῆς*

Ἡ πρόταση τοῦ ἐπιχειρηματία Πρόδρομου Ἐμφιετζόγλου (τῆς ***Μηχανικῆς Α.Ε.***) γιά πλήρη χρηματοδότηση ἐπί 10 χρόνια μιᾶς ἕδρας Πομακικῆς Γλώσσας καί Πολιτισμοῦ στό Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης ἦταν μία πατριωτική πρωτοβουλία ἀντάξια τῆς ἑλληνικῆς παράδοσης τῶν ποικίλων εὐεργετῶν τοῦ Ἔθνους. Καθώς διατυπώθηκε μέ τόν πλέον ἐπίσημο τρόπο (μέ ἐπιστολή στόν πρωθυπουργό καί στήν ὑπουργό Παιδείας) θά ἀναμένουμε τήν ἀπάντηση - ἀνακοινώθηκε ἤδη πώς ἡ Σύγκλητος τοῦ ΔΠΘ θά ἀσχοληθεῖ προσεχῶς μέ τό θέμα καί θά τοποθετηθεῖ σχετικά. Καί εἴμαστε πραγματικά περίεργοι, τί θά βροῦν νά ἀντιλέξουν ὅσοι ἐπί χρόνια τώρα, εἰδικά στή Ροδόπη, ἔχουν κάνει σύνθημά τους τόν ἀντιεμφιετζογλισμό (μιλᾶμε γιά πλειονοτικούς, ἔτσι;)...

Ἐμεῖς εἴμαστε μέ τή CIA

Θά ἀκούσατε βεβαίως τήν τελευταία μπούρδα τῶν καναλιῶν γιά «πρόκληση» ἀπό ἀναφορά τῆς CIA σέ «Τούρκους τῆς Θράκης». Ἦταν μία χαρακτηριστική φούσκα τῶν ΜΜΕ πού διυλίζουν τόν κώνωπα καί καταπίνουν καραβιές λυματολάσπης. Ἰδού λοιπόν τό θέμα:

Ἡ ἐτήσια ἔκθεση τῆς CIA στό σημεῖο πού ἀναφέρεται στόν πληθυσμό τῆς χώρας μας, γράφει πώς ἀποτελεῖται «***ἀπό 98% Ἕλληνες, καί 2% Τούρκους καί ἄλλους***». Τί τό μεμπτό βλέπετε ἐσεῖς; Κατ' ἐμᾶς εἶναι τόσο... φιλελληνική πού θά ἔπρεπε νά διαμαρτύρονται οἱ δημητρᾶδες καί οἱ συνοδοιπόροι τους (*Ὀργάνωση γιά τή διάδοση τοῦ Ψευτομακεδονισμοῦ, Πρωτοβουλία γιά τή σωτηρία τοῦ Ρουμανόβλαχου,* κτλ)! Δηλαδή τί λέμε, ὅτι δέν ὑπάρχουν καθόλου Τοῦρκοι στή χώρα; Ἤ μήπως εἶναι κάτω ἀπό 2% οἱ μή Ἕλληνες; Καί ποῦ λέει ἡ ἔκθεση γιά «τούρκικη μειονότητα»; Μήν τρελλαίνεστε ρέ παιδιά, ἀνάγνωση δέν κατέχετε;

Τό χειρότερο σχετικό ἄρθρο ὅμως τό πέτυχα στήν «Καθημερινή» (6/5/07), μέ τήν ὑπογραφή **Γ. Μαλοῦχος**. Ἐκεῖ, ὅπου ἤδη ἡ πρώτη ἀράδα κραυγάζει πώς ὁ Γ.Μ. δέν ἔχει διαβάσει τήν ἀναφορά γιά τήν ὁποία μιλάει, διαβάσαμε τά παρακάτω **ἀπίστευτα**: «*...ἡ ὕπαρξη τοῦ ἀγωγοῦ Μπουργκάς - Ἀλεξανδρούπολης θά μετατρέψει τή Θράκη σέ προνομιακό χῶρο τῶν ρωσικῶν συμφερόντων. Καί τή Θράκη δέν τήν ἔφεραν οἱ Ρῶσοι στήν Ἑλλάδα (...) Θράκη καί Μακεδονία ἦρθαν στήν Ἑλλάδα μέσα ἀπό τήν ταύτισή της μέ τά δυτικά συμφέροντα στήν περιοχή. Κι ὅσο αὐτά τά συμφέροντα παρέμειναν ταυτισμένα, κανείς δέν μίλησε γιά «τουρκικές μειονότητες»*!!!

Ἄν δέν εἶναι πλάκα, τότε τί εἶναι;

Γόνοι εὐπόρων ἀδένων

Τόν τελευταῖο καιρό, μέ ἀφορμή τό ἐξώδικο Γιοσάκη πρός τόν πρόεδρο τοῦ Ἀρείου Πάγου Ρωμύλο Κεδίκογλου, ἔγινε μεγάλος θόρυβος (καί ἐρώτηση στή Βουλή ἀπό ἑπτά βουλευτές τοῦ ΠαΣοΚ) σχετικά μέ τόν «ἀνεξήγητο πλουτισμό» τοῦ υἱοῦ Κεδίκογλου. Συγκεκριμένα, γίνεται λόγος γιά ἀγορές 1,8 ἑκατομμυρίων εὐρώ ἐντός μιᾶς δεκαετίας ἀπό ἕναν νεαρό ὁ ὁποῖος τά 4 πρῶτα χρόνια ἦταν ἀκόμη φοιτητής καί τά ἄλλα νέος δικηγόρος, δήλωσε δέ συνολικά ἔσοδα 320.000 εὐρώ.

Ἐγώ πιστεύω ὅτι ὅλα τοῦτα εἶναι ἀσύστολα ψεύδη καί λάσπη μέ σκοπό νά πληγοῦν οἱ θεσμοί (μέ κυριότερο ἐξ αὐτῶν τόν Κ. Μητσοτάκη, ὁ ὁποῖος, μαθαίνουμε, εἶναι καλός φίλος τοῦ κ. Κεδίκογλου). Στό κάτω κάτω τί εἶναι ρέ σεῖς 1,8 ἑκ. εὐρώ; Σιγά τό πρᾶμα! Καί γώ θά μποροῦσα νά τά εἶχα μαζέψει, ἄν ἔκανα οἰκονομία. Προσέξτε μιά ἁπλή συνταγή γιά νά μαθαίνετε:

Ξεκινᾶς μέ τά βασικά συστατικά: Παίρνεις ἕναν πατέρα σπουδαγμένο, ὄχι ἀπαραιτήτως κι ἐγγράμματο, ὁπωσδήποτε ὅμως μασῶνο (αὐτός κατά κανόνα πάει πακέτο μέ μιά φανταχτερή - στά νιᾶτα της - μητέρα, πού ἡ ἠθική δέν ἦταν ποτέ τό δυνατό της σημεῖο). Κι ἄν τό οἰκογενειακό σου ἐπώνυμο εἶναι μεταξύ τῶν 200 πού ἀξιοποιοῦν τόν πλοῦτο τῆς χώρας μας τούς τελευταίους 2 αἰῶνες, ἀκόμη καλύτερα. Τελειώνεις κι ἕνα σχολεῖο, συνήθως ἰδιωτικό, μέ τά χίλια ζόρια, ἀφοῦ ὡς κωλοπαιδαράκος πού ἔγινες ἀπορεῖς γιά ποιόν λόγο νά προσπαθήσεις γιά ὁ,τιδήποτε...

Στίς πανελλαδικές ἐξετάσεις πατώνεις. Κατόπιν εἴτε σέ στέλνει ὁ μπαμπάκας σου στά ξένα, εἴτε τελειώνεις τό ΤΕΙ μπακλαβαδοπαραγωγῆς ὅπου πέτυχες, καί μετά, μέ τό γνωστό μέσον (τῆς στοᾶς, ντέ!) «πετυχαίνεις» στίς κατατακτήριες τῆς σχολῆς πού σέ στέλνει δαφνοστεφή στό μαγαζί τοῦ πατέρα σου. Στή διάρκεια τῶν σπουδῶν σου ἐργάζεσαι: Ἄλλοτε γκαρσόνι σέ καφέ, ἄλλοτε dj σέ μπαράκι... Σιγά σιγά μαζεύεις λίγα ψιλά γιά νά πάρεις μιά Φερράρι (ἔ, βοηθάει λιγάκι κι ὁ πατέρας σου, πατέρας εἶναι!). Ἔλα ὅμως πού ἡ γκομενίτσα πού ἔβγαλες ἔχει στή θέση τοῦ ἐγκεφάλου μόνο διαφημίσεις καί ταινίες Χόλυγουντ! Ποῦ πᾶς χωρίς μιά παραθαλάσσια βιλίτσα; Βάζεις λοιπόν μερικά λεφτουδάκια στό Χρηματιστήριο καί σηκώνεις ἕνα ἑκατομμυριάκι (ναί, γιατί; Λίγες καλές πληροφορίες ἀρκοῦν). Μέ τή μαγιά αὐτή πᾶς στό πατρικό μαγαζί ὅπου σέ περιμένει ἡ πελατεία, ὡς γονική παροχή. Κουράστηκε μωρέ κι αὐτός τόσα χρόνια ἀπατεώνας, τόπο στά νιᾶτα...

Σέ 2-3 χρονάκια εἶσαι ἤδη «ὄνομα» στήν πιάτσα (ἄλλοι, τά κορόιδα, παλεύουν νά μάθουν, νά δουλέψουν, νά γνωριστοῦν...). Παίρνεις ἔμμισθες θέσεις, μπαίνεις στά πιό χλιδᾶτα μαγαζιά τῆς πιάτσας, σέ πλούσια προγράμματα, σέ ὑπουργεῖα καί ἄλλες βρωμοδουλειές...

Μέχρι πού κάποια στιγμή, κάπου ἀνάμεσα στά κυλοτάκια καί στίς πρέζες, ἔρχεται ἡ ὥρα νά προσφέρεις κι ἀπό ἄλλο μετερίζι στήν πατρίδα: ἡ ὥρα μιᾶς πολιτικῆς καριέρας. Ὅλους αὐτούς πού τούς ἐκμεταλλευόσουν μέχρι χθές οἰκονομικά ὡς ἐπαγγελματίας, τώρα θά τούς ἀρμέγεις καί ἐκλογικά, ὡς «πολιτικό κεφάλαιο τοῦ τόπου» (*Ποιός δηλαδή εἶναι καλύτερός σου; Μήπως δέν τούς ξέρεις ὅλους ἀπό τήν καλή καί τήν ἀνάποδη;*) Κάπως ἔτσι ἀρχίζει καί ἡ χοντρή μπάζα...

Ὅπως βλέπετε τά πράγματα εἶναι πολύ ἁπλά. Μόνο ὅποιος εἶναι τεμπέλης καί ἄχρηστος δέν προκόβει· ὅλα τ' ἄλλα εἶναι δικαιολογίες, ζήλειες καί κομμουνιστική προπαγάνδα.

Γαλλικές ἐκλογές: Ἡ μεγάλη ἀνατριχίλα

Τὸ στοιχεῖο τῆς ἔκπληξης χαρακτήρισε συχνὰ τὴν ἐκλογικὴ συμπεριφορὰ τῶν Γάλλων στὸ παρελθόν. Μέχρι τὴν περασμένη Κυριακή, ὁπότε καὶ ἡ ἔκπληξη περιορίστηκε στὴν καταθλιπτικὴ ἐδῶ καὶ μῆνες προβλεψιμότητα τῆς τελικῆς ἐπικράτησης Sarkozy.

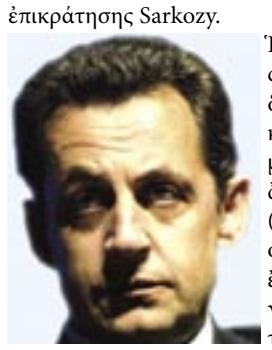

Ἡ ἀστικοῦ τύπου ἀντιπροσωπευτικὴ δημοκρατίαξεπέρασε καὶ αὐτὴ τὴ φορὰ μὲ χαρακτηριστικὴ ἄνεση τὰ ἀδιέξοδα (ἀφοῦ ὡς γνωστὸν οἱ δημοκρατίες δὲν ἔχουν...) καὶ ὁ σοφὸς γαλλικὸς λαὸς κατὰ τὰ πρότυπα τοῦ σοφοῦ ἀμερικάνικου, ἐξέδωσε τὴν ἐτυμηγορία του. Οἱ κάθε εἴδους τοπικοὶ ἐκλογομάγειροι (ἐφημεριδάδες, καναλάρχες, δημοσκόποι, ἀναλυτές, ἐπικοινωνιολόγοι καὶ λοιπὸς ἐσμός) ἐπέδραμαν ἐπὶ τῶν γαλατικῶν μαζῶν χαρίζοντάς τους τὴ δυνατότητα νὰ ἐπιλέξουν ἀνάμεσα σὲ δυὸ ἀδιαφοροποίητους χυλοὺς μὲ τὶς ἑξῆς κεφαλαιώδεις πολιτικὲς διαφορές: ὁ ἕνας πιὸ κοντὸς ἡ ἄλλη πιὸ ψηλή, ὁ ἕνας πιὸ ὀξὺς ἡ ἄλλη πιὸ γλυκειά, ὁ ἕνας πιὸ μάτσο ἡ ἄλλη πιὸ σέξυ κοκ.

Γκομενοδουλειὲς τῆς ἀγαπημένης του γυναικούλας, βιβλίο στὸ ὁποῖο τὶς ἐξιστοροῦσε ἀλλὰ δὲν ἐκδόθηκε ποτέ, ὀξύτατη ἀντιπαράθεση μὲ πρωθυπουργὸ Ντὲ Βιλπὲν πανίσχυρο ἐκπρόσωπο τῶν γκωλικῶν, μετωπικὴ σύγκρουση μὲ τοὺς ἀπόκληρους τῶν προαστίων… Τίποτε δὲν στάθηκε τελικὰ ἱκανὸ νὰ στερήσει τὸν... οὐγγροελληνογάλλο ἀπὸ τὴν κατάκτηση τοῦ ὀνείρου του («I have a dream») καὶ τὴ δεύτερη μεγαλύτερη καὶ ἰσχυρότερη ἑβραϊκὴ κοινότητα παγκοσμίως ἀπὸ τὴν πολιτικὴ ἔκφραση τῆς ἰσχύος της στὸ ἀνώτατο δυνατὸ θεσμικὸ ἐπίπεδο.

Οἱ δυσδιάκριτες σὲ πρώτη ἀνάγνωση συνέπειες, δὲν ἀποκλείεται καθόλου - τὸ ἀντίθετο - νὰ προσλάβουν πλανητικὲς διαστάσεις στὸ κοντινὸ μέλλον. Ἡ κατακυρίευση καὶ δεύτερης μετὰ τὴν μοναδικὴ ὑπερδύναμη χώρας (καὶ τὴν καταλήστευση τῆς Ρωσίας φυσικά) καὶ μάλιστα ὄχι ὅποιας κι ὅποιας, ἀλλὰ τῆς συγκεκριμένης μὲ αὐτὴν τὴν ἱστορία, παράδοση, συμβολὴ στὸν παγκόσμιο πολιτισμό, τὶς τέχνες, τὰ γράμματα, τὶς ἐπιστῆμες, ἐκ τῶν πυλώνων τῆς ΕΕ, πυρηνικῆς δύναμης, μονίμου μέλους τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας καὶ πάει λέγοντας, φαίνεται νὰ ἀλλάζει ἄρδην τὴν διεθνὴ πολιτικὴ ἀτζέντα καὶ νὰ ἐπαναϊεραρχεῖ θεμελιωδῶς τὶς προτεραιότητες.

Ἀκροθιγῶς μόνο μποροῦν νὰ ἀναφερθοῦν: Διολίσθηση τῆς παραδοσιακῆς φιλοαραβικῆς στάσης τῆς γαλλικῆς διοίκησης (κατὰ συνέπεια καὶ τῆς ΕΕ μὲ δεδομένο τὸ γνωστὸ ἐνοχικὸ σύνδρομο τῆς Γερμανίας) σὲ διαμετρικὰ ἀντίθετες θέσεις, μὲ συνέπεια τὴν δραματικὴ ἐπιδείνωση τῶν πιθανοτήτων δίκαιης καὶ βιώσιμης λύσης τοῦ κομβικοῦ γιὰ τὴ διεθνὴ εἰρήνη παλαιστινιακοῦ προβλήματος (ἀκόμη πανηγυρίζει τὸ ναζιωνιστικὸ κτῆνος) μὲ ὅλα τὰ συμπαρομαρτοῦντα. Υἱοθέτηση τῆς ἀτζέντας τοῦ βλακομποὺς περὶ ἰσλαμικῆς «τρομοκρατίας» καὶ μουλάδων ποὺ διευθύνουν ἕνα τεράστιο ἐξαιρετικὰ πολύπλοκο καὶ ἀποτελεσματικὸ δίκτυο ἀπὸ τὶς σπηλιὲς τῶν βουνῶν Τόρα Μπόρα, ὅπου χρόνια τώρα τοὺς ἀναζητοῦν δορυφόροι καὶ ἄλλα hi tech κατασκοπευτικὰ συστήματα, τῆς ἐπιχειρηματολογίας περὶ κακοῦ Ἰρὰν μὲ τὸν θανάσιμο κίνδυνο σύμπραξης ἢ ἔστω ἀνοχῆς τῆς ΕΕ σὲ ἐνδεχόμενο τυχοδιωκτικὸ πλῆγμα τῶν πυρηνικῶν ἐγκαταστάσεών του τὸ ἐρχόμενο καλοκαίρι, τῆς ἀναγκαιότητας ἐγκατάστασης ἀντιπυραυλικῶν ἀσπίδων γιὰ προστασία ἀπὸ τὴν ἀνεξέλεγκτη Ρωσία τοῦ Πούτιν. Φιλοατλαντισμὸς μὲ ὅ,τι μπορεῖ νὰ σημαίνει αὐτὸ σὲ ἐπίπεδο προώθησης τῆς παγκοσμιοποίησης ποὺ ἐπιβάλλει ὁ ὑπερατλαντικὸς δυνάστης μὲ ὄχημα τὶς νεοφιλελεύθερες οἰκονομικὲς πολιτικές, τὴν κατάλυση τοῦ εὐρωπαϊκοῦ κοινωνικοῦ κράτους καὶ τῶν συστημάτων πρόνοιας, τὴν ἀπορρύθμιση τῶν ἐργασιακῶν σχέσεων, τὴν ὁριστικὴ καταδίκη τῆς ΕΕ σὲ ρόλο κολαούζου, μίας οἰκονομικῆς ζώνης ἐλεύθερης διακίνησης ἀγαθῶν, κεφαλαίων, καὶ τηλεαποβλακωμένων καταναλωτῶν. Καὶ νὰ σκεφτεῖ κανεὶς ὅτι οἱ Γάλλοι ὑποτίθεται ὅτι καταψήφισαν τὸ εὐρωσύνταγμα προσδοκώντας ἐνίσχυση κι ἐμβάθυνση τῶν εὐρωπαϊκῶν θεσμῶν καὶ ἰδιοπροσωπείας.

Ὅσο γιὰ τὴν καημένη τὴν Τουρκία, ἐπὶ τῆς οὐσίας δὲν ἄλλαξε τίποτε. Ἁπλῶς ἡ στρουθοκάμηλος ἔβγαλε τὸ κεφάλι ἀπὸ τὸ χῶμα καὶ εἶπε μία ὥρα ἀρχύτερα τὴν ἀλήθεια, ὅτι δὲν πρόκειται δηλαδὴ ποτὲ νὰ γίνει πλῆρες μέλος, παρὰ νὰ ἀποκτήσει στὴν καλύτερη περίπτωση μία εἰδικὴ σχέση (λύνονται ἔτσι καὶ τὰ χέρια τῶν στρατηγῶν). Ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον ἔχει ἡ νέα μπαρούφα τῆς δημιουργίας «*Μεσογειακῆς Ἕνωσης*» γιὰ νὰ δεῖ κανεὶς ποῦ τὸ πᾶνε.

Συνελόντι εἰπεῖν, τὴν κάτσαμε τὴν βάρκα. Ἡ ἐκλογὴ Sarkozy ἦταν ἡ ἀντιδραστικότερη δυνατὴ μὲ πολυεπίπεδες ἐπιπτώσεις στὸ σύνολο τῆς διεθνοῦς πολιτικῆς σκηνῆς. Τὸ ἐνταῦθα προτεκτορᾶτο στὴν πραγματικότητα μόνο νὰ χάσει ἔχει ἀπὸ αὐτήν, μὲ δεδομένη καὶ τὴν «ποιότητα» τοῦ ἐγχώριου πολιτικοῦ προσωπικοῦ. Ἀλλὰ αὐτὸ εἶναι μία ἄλλη ἱστορία. **Δ. Ν.**

Ελλάς Ελλήνων παραβατών

Του Στέργιου Γιαλάογλου-Δικηγόρου

Βρισκόμουν στο φανάρι έμπροσθεν του Δικαστικού Μεγάρου και ετοιμαζόμουν να περάσω απέναντι όταν είδα κάτι και δεν πίστευα στα μάτια μου. Ενας κύριος, δικυκλιστής (άνευ προστατευτικού κράνους) οδηγούσε έχοντας στο ένα χέρι του (αυτό με το οποίο κρατούσε το γκάζι) αναμμένο τσιγάρο, στο άλλο χέρι του κρατούσε το κινητό του και μιλούσε σ' αυτό, και το πιο απίστευτο, ανάμεσα στα πόδια του όρθιο είχε το παιδάκι του! Σε πόσες παραβάσεις υπέπεσε ο συγκεκριμένος οδηγός;

Αλλά μήπως είναι ο μοναδικός; Αν το καλοσκεφτούμε, όπου κι αν γυρίσουμε το μάτι μας, όπου και αν σταθούμε, με ότι και να ασχοληθούμε, θα διαπιστώσουμε ότι είμαστε μία χώρα όπου η παραβατικότητα των πολιτών έχει αναγορευτεί σε μόνιμη κατάσταση, σε τρόπο ζωής. (...)

Αδιαφορούμε για τα σκουπίδια που πετάμε όπου βρούμε, όπως αδιαφορούμε για το αν από τα σκουπίδια μας ρυπαίνεται το περιβάλλον, αν μπαζώνουμε με τα σκουπίδια μας (ή με τις αυθαίρετες κατασκευές μας) ρέματα, όπως αδιαφορούμε για το αν ο κάδος που είναι κάτω από το σπίτι μας ξεχειλίζει από σκουπίδια, εμείς εξακολουθούμε να αδιαφορούμε ακόμη και αν χρειασθεί να βάλουμε δίπλα στα σκουπίδια και το παλιό σαλόνι ή το παλιό πλυντήριο μας.

Πείτε μου, σε ποια δημόσια υπηρεσία τηρείται η απαγόρευση του καπνίσματος; Γιατί ενώ απαγορεύεται το κάπνισμα σε όλους τους δημόσιους χώρους μαζικής συνάθροισης, παραμονής και συναλλαγής κοινού, κανείς δεν το εφαρμόζει; Γιατί θα πρέπει ο μη καπνιστής να ανέχεται τον παραβάτη καπνιστή να τον δηλητηριάζει συστηματικά και με μία απίστευτη θρασύτητα να επιβάλλει την παραβατική του συμπεριφορά ως κεκτημένο και αδιαπραγμάτευτο δικαίωμα;

Από αυτές τις καθημερινές και συνηθισμένες παραβατικές συμπεριφορές, χωρίς να το καλαβαίνουμε, φτάσαμε στο σημείο να έχει εμπεδωθεί στον Έλληνα πολίτη, η παραβατικότητα ως τρόπος ζωής και ως απόλαυση, χωρίς όμως καμμία συνέπεια. Τουλάχιστον χωρίς έννομη συνέπεια, αφού για το αν η παραβατικότητα σκοτώνει, ουδείς ενδιαφέρεται. Αυτή η καθ' εξιν παραβατικότητα ενισχύεται και από την ανεπάρκεια του συστήματος αστυνόμευσης και από το «ξεχείλωμα» της δικαιοσύνης ως διαδικασία απονομής δικαίου.

Όταν ο πολίτης παρακολουθεί την περιουσία του να πυρπολείται από ανώνυμους κουκουλοφόρους και η Αστυνομία παρακολουθεί ως θεατής, ανήμπορη να αντιδράσει, τότε ευλόγως θεωρεί την παραβατική συμπεριφορά ως επικρατούσα και ενδεδειγμένη αντίδραση. Όταν ο πολίτης διαπιστώνει ότι για να βρεί το δίκιο του χρειάζεται τουλάχιστον τρία με δέκα χρόνια δικαστικών εμπλοκών με συνεχή οικονομική αιμορραγία, τότε δικαίως θεωρεί καθιερωμένη και ακαταδίωκτη την παραβατική συμπεριφορά.

Ξέρετε ότι για να πάρει δικάσιμο μία υπόθεση στα διοικητικά δικαστήρια θέλει δύο με τρία χρόνια, ενώ για να εκδικασθεί και στον δεύτερο βαθμό, θέλει έξι με δέκα χρόνια; Ξέρετε ότι μία απόφαση στα διοικητικά δικαστήρια θέλει έως και δύο χρόνια για να δημοσιευτεί; Ότι στα ποινικά δικαστήρια μία υπόθεση αγγίζει τα έξι με επτά χρόνια για τελεσιδικήσει, οπότε για ποιαν απονομή ομιλούμε; Αφήστε που σε κάποιες υποθέσεις, με κάποιες κατηγορίες πολιτών, πραγματικά δεν υπάρχει τιμωρία. Π.χ στους δημοσιογράφους, δεν εφαρμόζεται η αυτόφωρη διαδικασία, ενώ και αυτός ο νόμος για την αστική ευθύνη που προβλέπει ταχύτατες διαδικασίες, δεν εφαρμόζεται. Με αυτόν τον τρόπο καθιερώθηκε μία ιδιότυπη δημοσιογραφική ασυλία, που οδήγησε μοιραία την χώρα στην επιβολή μιας δημοσιογραφικής χούντας που διαλύει τον κοινωνικό ιστό και καταδυναστεύει την ελευθερία του πολίτη. Την ίδια ασυλία απολαμβάνουν και οι «ισχυροί», είτε είναι πολιτικοί, είτε υψηλά στελέχη δημοσίων υπηρεσιών, οργανισμών, κ.α. Ακούμε καθημερινά για μεγάλα σκάνδαλα (ομόλογα, χρηματιστήριο, εξοπλιστικά, προμήθειες, απιστίες δημοσίων λειτουργών, κλπ) και ουδείς τιμωρείται.

Εχει εμπεδωθεί στη συνείδηση του λαού αυτή η διαδεδομένη παραβατικότητα σε κάθε στάση της ζωής μας ως ενστικτώδης αντίδραση του πολίτη, σε ό,τι βλέπει να συμβαίνει γύρω του και εκλαμβάνει ως αναφαίρετο δικαίωμα του να εκφράζεται έτσι (παραβατικά). Η ανεπάρκεια του συστήματος απονομής της δικαιοσύνης, η χαλαρότητα στην εφαρμογή του νόμου, η ανυπαρξία παιδείας ως διαδικασία εκμάθησης και εμπέδωσης της αγωγής του πολίτη μίας οργανωμένης κοινωνίας, έχουν οδηγήσει την καθημερινότητα μας σε σημείο συναγερμού...

ΞΕΝΩΝ ΑΡΙΣΤΕΑ STUDIOS ARISTEA

ΕΠΙΠΛΩΜΕΝΑ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ
ΣΤΗΝ ΜΟΝΑΔΙΚΗ **ΣΙΘΩΝΙΑ**

ΞΕΝΩΝ ΑΡΙΣΤΕΑ

Σάρτη Χαλκιδικῆς

τηλ. - τ/ο: 23750 94670, 6944547099

saristea@otenet.gr www.halkidiki.com/aristea

Ἡ κ. Κλαίρη Ἀγγελίδου στόν «Α»

Πάντα μάχιμη στόν καλό Ἀγώνα

Ἡ ἐπίσκεψη τῆς πρώην ὑπουργοῦ Παιδείας καί Πολιτισμοῦ τῆς Κύπρου κ. Κλαίρης Ἀγγελίδου στήν Ξάνθη (7-9 Μαΐου) μέ τήν ἰδιότητα τῆς Προέδρου τοῦ Συμβουλίου Ἱστορικῆς Μνήμης τοῦ Ἀγώνα 1955-59, στάθηκε ἀφορμή νά γνωρίσουμε προσωπικά αὐτήν τήν μεγάλη Ἑλληνίδα τῆς Μεγαλονήσου. Ἡ ἐπίσκεψη εἶχε ὡς αἰτία τήν

τοποθέτηση μαρμάρινων πινακίδων στίς ὁδούς τῆς πόλης πού φέρουν τά ὀνόματα τῶν Κυπρίων ἡρώων Ἀνδρέου Δημητρίου καί Μιχαήλ Καραολῆ καί περιέλαβε ἐπίσης ἐπίσκεψη στίς τοπικές Ἀρχές, στό Ἄλσος Ἀγνοουμένων στά Ἄβδηρα, στό μετόχι Ἁγίου Νικολάου τοῦ Πόρτο Λάγος (ὅπου καί ἡ ἀδελφότητα τῶν Κυπρίων μοναχῶν ἀπό τήν Μονή Βατοπεδίου) κτλ, ἐνῷ τό βράδυ τῆς Τρίτης ἡ κ. Ἀγγελίδου μίλησε στό Ἵδρυμα Θρακικῆς Τέχνης καί Παράδοσης μέ θέμα «*Γρηγόρης Αὐξεντίου, ὁ διαχρονικός συνεχιστής τῆς ἑλληνικῆς ἱστορικῆς παράδοσης*». Γιά τήν ὅλη διοργάνωση ὑπεύθυνος ἦταν ὁ πάντα δραστήριος Σύλλογος Κυπρίων Ξάνθης (καί τό ΙΘΤΠ), ἐνῷ τήν κ. ὑπουργό συνόδευε ὁ Γενικός Πρόξενος τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας στή Θεσσαλονίκη κ. Ἐλπιδοφόρος Οἰκονόμου. Μιλήσαμε μέ τήν κ. Ἀγγελίδου καί μᾶς ἐξέθεσε ἐν συντομίᾳ τούς ἀγῶνες τῶν περασμένων χρόνων μά καί τούς στόχους τοῦ μέλλοντος. Ἐν ὀλίγοις, λοιπόν:

Ἡ Κλαίρη Ἀγγελίδου, σπουδάστρια στή Φιλοσοφική Ἀθηνῶν κατά τίς ἀρχές τῆς δεκαετίας τοῦ '50, ἔγινε μέλος τῆς ΚΑΡΥ (Κύπριοι Ἀγωνιστές Ριψοκίνδυνοι Ἡγέτες), κυπριακῆς ὀργάνωσης πού προηγήθηκε τῆς ΕΟΚΑ. Πρίν τελειώσει τίς σπουδές της, μέ τήν ἔναρξη τοῦ Ἀγώνα τῆς ΕΟΚΑ, παντρεύτηκε τόν Νίκο Ἀγγελίδη καί ἐπέστρεψαν μαζί στό νησί γιά νά συμβάλουν μέ τίς δυνάμεις τους, ὅπως μποροῦσαν. Γιά τρεῖς μῆνες φιλοξένησαν τόν ἀρχιστράτηγο τῆς ΕΟΚΑ Γεώργιο Γρίβα στό χωριό Γαλάτα τοῦ ὄρους Τρόοδος καί ἐπέστρεψαν στήν Ἀθήνα γιά νά τελειώσουν τίς σπουδές τους. Τό 1956, πτυχιοῦχοι πλέον τῆς Φιλοσοφικῆς, ἐγκαθίστανται στήν Καρπασία μέ σκοπό νά ὀργανώσουν τήν ἀντίσταση κατά τῶν Ἄγγλων. Παίρνουν στό Γυμνάσιο τῆς Γιαλούσας τή θέση τῶν Ἑλλαδιτῶν ἐκπαιδευτικῶν πού ἀπελάθηκαν ἀπό τούς Ἄγγλους καί μυοῦν ὅλους τούς μαθητές στόν Ἀγώνα. Μέ τήν ἵδρυση τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας ὁ Νίκος καί ἡ Κλαίρη Ἀγγελίδη ἐγκαθίστανται στήν Ἀμμόχωστο. Ἀπό τό 1960 ὁ Νίκος Ἀγγελίδης ἐκλέγεται βουλευτής συνεχῶς μέχρι τό 1970. Τό 1974 ἔρχεται ὁ Ἀττίλας καί ἡ πενταμελής πλέον οἰκογένεια φεύγει στά ἐλεύθερα ἐδάφη μόνο μέ τά ροῦχα πού φοράει. «*Καί ναί μέν, δόξα τῷ Θεῷ, ἀνθρώπινες ἀπώλειες δέν θρηνήσαμε, ὅμως ὁ Νίκος δέν ἄντεξε τά τραγικά γεγονότα: Τόν ἑλληνικό Στρατό, δηλαδή, πού τόν περιμέναμε ὡς σωτήρα, νά ἔρθει ὡς καταστροφή. Πέθανε τό 1980*».

Στά 1991, ἡ Κλαίρη Ἀγγελίδου ἦταν διευθύντρια στό Λανίτειο Λύκειο Λεμεσοῦ, ὅταν ὁ Γλαῦκος Κληρίδης τήν κάλεσε νά πολιτευτεῖ μέ τόν ΔΗ.ΣΥ. Ἐξελέγη, καί τό 1993 ἔγινε ὑπουργός Παιδείας. Ἦταν αὐτή πού πρόσθεσε καί τόν Πολιτισμό στόν τίτλο καί στίς δράσεις τοῦ ὑπουργείου, μάλιστα μέ μεγάλη ἀποδοτικότητα: Στά 4 χρόνια καί 3 μῆνες πού ἦταν ὑπουργός, ὑπέγραψε 11 διακρατικές συμφωνίες πολιτιστικῶν ἀνταλλαγῶν (μέ Ρωσία, Κούβα, Ἰσραήλ, Συρία, Μεξικό κτλ), καθιέρωσε τά «Κύπρια» καί συνεργάστηκε ἄριστα μέ 4 ὑπουργούς Παιδείας καί 5 Πολιτισμοῦ τῆς Ἑλλάδος.

Σήμερα δέν εἶναι διόλου ἥσσονος σημασίας τό ἔργο πού ἀνέλαβε στό Συμβούλιο Ἱστορικῆς Μνήμης (τό ὁποῖο εἶναι ἐπίσης δικό της δημιούργημα), γιά τήν διατήρηση τῆς συλλογικῆς μνήμης τοῦ ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ ἀγώνα τῆς ΕΟΚΑ. Πέρα ἀπό τή συνέχιση τοῦ ἤδη παραχθέντος ἔργου (δημιουργία μνημείων καί τήν ἵδρυση ἑνός ξεχωριστοῦ Μουσείου γιά τήν γέννεση τοῦ κυπριακοῦ κράτους), μέ τά μνημεῖα τοῦ Ἀνδρέα Ζάχου καί Στυλιανοῦ Λένα, ἔχει τεθεῖ ὡς στόχος ἡ συγκέντρωση τῶν ἀρχείων ἀπό διάφορες χῶρες τοῦ κόσμου (ΗΠΑ, Ρωσία, Εὐρώπη...) γιά τήν δεκαετία τοῦ '50. Τό ὑλικό αὐτό θά τό ἐπεξεργαστοῦν οἱ ἀρμόδιοι ἐρευνητές, θά δημιουργηθεῖ μία σχετική ἱστοσελίδα καί ἔχει γίνει ἤδη συμφωνία μέ τό Πανεπιστήμιο τῆς Κύπρου γιά ψηφιοποίηση τοῦ ὑλικοῦ τοῦ Μουσείου τοῦ Ἀγώνα 1955-59: Οἱ 500 ἀπό τίς 1100 κασέτες μέ ὀπτικοακουστικό ὑλικό ἔχουν ἤδη ψηφιοποιηθεῖ καί σειρά θά πάρουν οἱ 2.500 φωτογραφίες καί οἱ ἐκδόσεις τοῦ Συμβουλίου. Τέλος, ἐνθαρρύνονται οἱ ὀνοματοδοσίες ἑλληνικῶν σχολείων μέ τά ὀνόματα τῶν Κυπρίων ἡρώων, κάτι πού ξεκίνησε μέ τό Πειραματικό σχολεῖο τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καί συνεχίστηκε στόν Χολαργό, στό Κιάτο κτλ*.

Πῶς βλέπει ἡ Κλαίρη Ἀγγελίδου τό μέλλον; Μέ ἐπιφυλάξεις μά καί μ' ἐλπίδα. Ἡ ἔνταξη στήν ΕΕ λειτουργεῖ ὑποβοηθητικά, παρότι οἱ Εὐρωπαῖοι δέχονται 50.000 στρατό Κατοχῆς σέ ἔδαφος τῆς Ἕνωσης (μάλιστα οἱ Τοῦρκοι στό νησί προωθοῦν κάποια φυλάκιά τους στή νεκρή ζώνη) καί ἡ Ἀγγλία παραμένει δυστυχῶς στήν ἀπέναντι πλευρά. Ὅσο γιά τά πρόσφατα δικά μας, ἡ κ. Ἀγγελίδου, ὡς παλιά φίλη τῆς κ. Μ. Γιαννάκου, τῆς ἀπηύθυνε ἐπιστολή σχετικά μέ τό δυσώνυμο βιβλίο ἱστορίας τῆς Στ' Δημοτικοῦ, προκειμένου νά μήν ἐπωμιστεῖ τήν εὐθύνη τῶν προκατόχων της γιά τό κουρελογράφημα τῆς Ρεπούση. Ἡ ἔκκλησή της ***νά τό πετάξει στόν σκουπιδοτενεκέ*** δέν εἰσακούστηκε, δέν ἀπαντήθηκε κᾶν. Σημεῖα τῶν καιρῶν; Ναί, ἀλλά σ' αὐτούς τούς καιρούς εἶναι πού χρειάζονται παραδείγματα τέτοια, σάν τῆς κ. Ἀγγελίδου.

* *Μήπως ἦρθε ἡ σειρά τῆς Κομοτηνῆς;*

43 χρόνια πρίν, τά ἴδια προβλήματα

Ὁ πάπας, ἡ μασονία, οἱ αὐλές, ὁ διχασμός...

Ἕνα σπάνιο, σημαντικό ντοκουμέντο βρήκαμε στόν «*Ἅγιο Βησσαρίωνα*» πού ἐκδίδει στά Τρίκαλα ὁ συγγραφέας Λαυρέντιος Ντετζιόρτζιο. Πρόκειται γιά ἐπιστολή τῆς 24ης Φεβρουαρίου 1964 τοῦ τότε Μητροπολίτη Τρίκκης καί Σταγῶν **Διονυσίου** στόν Οἰκουμενικό Πατριάρχη **Ἀθηναγόρα**, ὅπου θίγονται μείζονα ζητήματα πού βρίσκονται καί σήμερα στήν ἐπικαιρότητα: Οἱ σχέσεις μέ τόν παπισμό, ἡ μασονία, ὁ ρόλος τοῦ περιβάλλοντος τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡγετῶν, ἡ ἑνότητα τῶν Ὀρθοδόξων Ἑλλήνων. Σημειώνουμε ὅτι ὁ μέν Διονύσιος (1907-1970) ὑπῆρξε ἀπό τίς ἐξέχουσες καί μαρτυρικές μορφές Ἱεραρχῶν τῆς Ὀρθοδόξου Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας (κρατούμενος σέ γερμανικά στρατόπεδα, πρόμαχος τῆς Κυπριακῆς Αὐτοδιάθεσης), ὁ δέ Ἀθηναγόρας στάθηκε μοιραῖο πρόσωπο τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας, καθώς σηματοδότησε τήν καθοδική πορεία τῆς Ὀρθοδοξίας πρός τήν ὑποταγή της στόν παπισμό.

Ἡ ἐπιστολή γράφεται λίγο μετά τή συνάντηση τοῦ Πατριάρχη μέ τόν πάπα Παῦλο ΣΤ' στά Ἱεροσόλυμα (5 Ἰανουαρίου 1964, βλ. φωτογραφία), τήν πρώτη δηλαδή ἐπαφή Ὀρθοδόξου Πατριάρχη μέ πάπα μετά τό σχίσμα τοῦ 1054. Ὁ Ἀθηναγόρας δημοσίως, καί εὐκαίρως ἀκαίρως, προβαίνει σέ ἀμετροεπεῖς δηλώσεις ἀκατάσχετου συναισθηματισμοῦ γιά τό πρόσωπο τοῦ πάπα καί ἀνούσιας ἀγαπολογίας περί ἑνώσεως τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μέ τήν παπική «ἐκκλησία», χωρίς τήν προϋπόθεση τῆς ἐγκαταλείψεως ἀπό τούς παπικούς τῶν αἱρετικῶν δογμάτων τους. Στήν ἐπιστολή του λοιπόν ὁ Διονύσιος:

— ἐλέγχει τόν Πατριάρχη γιά τίς σχέσεις του μέ τόν πάπα καί γιά τίς περί ἑνώσεως θετικές δηλώσεις του («*Ἡμεῖς οὐδέν βλέπομεν πρόσκομμα εἰς τήν ὁδόν τῆς ἑνώσεως*») καί ἀντιπαραθέτει τίς σχετικές ἀρνητικές δηλώσεις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Βορείου καί Νοτίου Ἀμερικῆς Ἰακώβου («*Αἱ δυσκολίαι διά τήν ἕνωσιν εἶναι πολλαί καί σοβαραί*»)

— ζητᾶ νά διαψεύσει ὁ Πατριάρχης τίς φῆμες ὅτι εἶναι μασόνος («*Ἐξ ἄλλου καί ἡ ἀποδιδομένη τῇ Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι κατηγορία ἐπί Μασωνισμῷ, ἡ τόσον εὐρέως κυκλοφορήσασα ἀναμένει ἔτι τήν διάψευσίν της*») καί καλεῖ τό Πατριαρχεῖο νά πάρει δημοσίως ξεκάθαρη καί καταδικαστική

θέση ἔναντι τοῦ τεκτονισμοῦ-μασονισμοῦ («*...θά ἦτο δυνατόν καί ἐπεβάλλετο μάλιστα νά ἐδημοσιεύοντο... ἐπίσημα κείμενα καταδικάζοντα τόν Μασωνισμόν*»)·

— προτείνει κοινή Ἐπιτροπή Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως καί Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας γιά τή διευθέτηση τῶν μεταξύ τους σχέσεων καί διαφορῶν καί γιά τόν συντονισμό τῶν κινήσεών τους («*Ἐν τῇ ἑνότητι ἡ ἰσχύς, ἀλλά καί ὁ φωτισμός. Ἰδιαιτέρως οἱ δύο ἐπίκαιροι κόμβοι τῆς Ὀρθοδοξίας, Κωνσταντινούπολις - Ἀθῆναι, θά πρέπῃ νά εὑρίσκωνται εἰς συνεχῆ καί ἀδιάκοπον συνεργασίαν καί ἐπικοινωνίαν*»)

— ὑποδεικνύει τή διαβούλευση μεταξύ τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκκλησιῶν γιά τήν κοινή στάση τους ἔναντι τῶν παπικῶν, τῶν προτεσταντῶν κ.ἄ. ἑτεροδόξων καί ἀλλοδόξων («*Ἡ ἑνότης τῆς Ὀρθοδοξίας - ἑνότης πίστεως, λατρείας καί διοικήσεως— εἶναι ἀνεκτίμητον κεφάλαιον καί πρέπει πάσῃ θυσίᾳ νά διαφυλαχθῇ ὡς κόρη ὀφθαλμοῦ... ἰδίᾳ σήμερον, ὅτε καί οἱ Ρωμαιοκαθολικοί καλλιεργοῦν ἐντόνως τήν ἑνότητα μεταξύ των, ἀλλά καί οἱ Διαμαρτυρόμενοι ἀντιστοίχως διά τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν*»)

— ἐλέγχει τό πατριαρχικό περιβάλλον («*Ἡ παρουσία ἐν αὐτῇ [πατριαρχικῇ συνοδείᾳ] προσώπων ἀμφιβόλων Ὀρθοδόξων φρονημάτων καί διαφόρων κροίσων καί μεγαλοεπιχειρηματιῶν οὐδόλως συμβιβάζεται μέ τό Ὀρθόδοξον αἰσθητήριον*») καί μέμφεται τήν ἄκριτη ἀπονομή ὀφφικίων σέ ἀκατάλληλα πρόσωπα («*Τοῦτ' αὐτό ἰσχύει καί ὡς πρός τό θέμα τῆς ἀπονομῆς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὀφφικίων καί παρασήμων. Πολλά ἐρωτηματικά γεννῶνται ἐκ τῶν ἐντυπωσιακῶν τούτων πράξεων εἰς τό Ὀρθόδοξον, ἀλλά καί εἰς τό ἐν γένει χριστιανικόν πλήρωμα*»)

— συμβουλεύει τόν Πατριάρχη νά εἶναι φειδωλός καί προσεκτικός στίς δηλώσεις του, γιατί ἐκθέτει τό Πατριαρχεῖο καί τήν Ἐκκλησία («*...τά κείμενα τῶν Πατριαρχικῶν δηλώσεων καί συνεντεύξεων δέον νά δίδωνται γραπτά καί ἠλεγμένα, ἐφ' ὅσον δέν πρόκειται διόλου περί μικρῶν καί ἀσημάντων πραγμάτων*»).

Ὁ σχολιαστής τῆς ἐπιστολῆς Λαυρέντιος Ντετζιόρτζιο καταλήγοντας κρίνει (καί εἴμαστε βεβαίως ἀπολύτως σύμφωνοι) ἐξαιρετικά ἐπίκαιρα ὅσα γράφονται σ' αὐτήν καί ἐπισημαίνει τίς εὐθῦνες ὅσων ἐνώπιον τῶν ἰδίων ζητημάτων σήμερα εἴτε συναινοῦν εἴτε σιωποῦν. Εἰδικά στό θέμα μέ τόν πάπα, ἀναμένει «*νά ἐμφανιστεῖ ἀπό τήν πνευματικά ἄνυδρη χώρα τῆς ἔνοχης σιωπῆς ὁ "ἐλάχιστος μεταξύ τῶν ἀδελφῶν" Ἐπίσκοπος, ποῦ θά σηκώσει τόν Σταυρό τοῦ Χριστοῦ, θά μπεῖ μπροστάρης στήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία Του καί θά ὁδηγήσει τόν λαό Του ἔξω ἀπό τήν ἔρημο τῆς ἀπωλείας· τήν ὁποία συστηματικά - φανερά, ἀλλά καί μηχανορραφώντας - ἀπεργάζονται αὐτομόλοι «ἱεράρχες», διαγκωνιζόμενοι γιά τήν παπική «εὐλογία» καί «ἀναγνώριση» στούς δαιδαλώδεις - καί ἀκαμάτως ἀσχημίες κατά τοῦ Θεοῦ ὑποθάλποντες - διαδρόμους τοῦ Βατικανοῦ, ὅπου χοροστατεῖ ὁ ἀρχέκακος διάβολος· ἀλλά καί ἀφρόνως χαριεντιζόμενοι, κομπορρημονοῦντες καί κορδακιζόμενοι στούς οἰκουμενιστικούς καί συγκριτιστικούς «διαλόγους» ἐξυφαίνουν τήν ὑποταγή τους στήν ἐξουσιαστική καί τρυφηλή ἐκκοσμίκευση, στόν πνευματικό καί ἠθικό ἐκμαυλισμό τῆς Ἁγίας Ὀρθοδοξίας μας...*»

Μπινιές

§

Παραλλαγή σέ ποίημα τοῦ Τάκη Σινόπουλου (τί σᾶς λέω τώρα...):

Ἔρχεσαι καί φεύγεις πάντα γυμνή
γιά νά τρέχει ἀπό πίσω σου
πάντα ἕνα ποίημα σάν ὑπηρέτης
νά σέ ντύσει

§

Παραλλαγή σέ Ἐλύτη:

Ζυγιάζομαι ἀνάμεσα
σέ δύο ἄστρα:
Τοῦ Μεγάλου Κυνός
καί τῆς Παρθένου!

§

Γιά πράξε γιά μετάπραξε
γιά πές τόν κόσμο λεῖψε
(Δημοτικό)

§

Τόν παππού σου νά τόν σέβεσαι
ἀλλά μήν τόν κάνεις καπέλο
(Σαντσικό)

Δόν Σάντσο - VRiZΩ Ντου
Γιακαμπόσο παύλα Βουλτσίδης
SUMO FUNDO Μπαμπατζιάν

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ Α ΛΑ ΤΟΥΡΚΑ

Κούρδικες θρησκεῖες

Ὁ παλιὸς δήμαρχος τοῦ Ντιαρμπακὶρ Μεχντὶ Ζανὰ ἰσχυρίστηκε πάλι κάτι ποὺ θὰ συζητηθεῖ. Δήλωσε πὼς οἱ Κοῦρδοι ἔγιναν μουσουλμάνοι ὑποχρεωτικὰ μὲ τὸ ξίφος καὶ ἀπὸ λάθος: «Ἦρθαν μὲ τὸ ξίφος καὶ τὸ τουφέκι καὶ μᾶς εἶπαν Ἴπὲς τὸ ἰσλαμικὸ Πιστεύω¨ καὶ οἱ παπποῦδες μας τὸ εἶπαν καὶ ἔγιναν μουσουλμάνοι». Πρόσθεσε πὼς ἡ πραγματικὴ θρησκεία τῶν Κούρδων ἦταν ὁ Ζωροαστρισμός. Στὸ περιοδικὸ Ἀκσιὸν ἔκανε τὶς ἀκόλουθες ἐκτιμήσεις: Οἱ Σουμέριοι ἦταν Κοῦρδοι κι ἡ εἴσοδος τῶν Τούρκων στὴν Ἀνατολία ἔγινε μὲ τὴν βοήθεια τῶν Κούρδων. Στὴν μάχη τοῦ Ματζικὲρτ οἱ Κοῦρδοι ἔδωσαν βοήθεια μὲ 14.000 ἄτομα στρατὸ καὶ ἔτσι κερδήθηκε ἡ μάχη. Πρόσθεσε πὼς ἐκτὸς ἀπὸ τὸ Ἰσλὰμ κάποιοι Κοῦρδοι ἀποδέχτηκαν τὴν χριστιανικὴ καὶ τὴν ἰουδαϊκὴ θρησκεία. **(3-4, ἐφ. Ζαμάν)**

Τουρκοκύπριοι καί Ἀττίλας

Σὲ ντοκυμαντὲρ μὲ τὸν τίτλο «Τὸ Τεῖχος μας» ποὺ παρουσιάστηκε στὸ ἐπίσημο κανάλι BRT τῆς ΚΚΤΣ, ἡ Ἐπιχείρηση Εἰρήνης στὴν Κύπρο τοῦ 1974 ἀναφέρθηκε ὡς εἰσβολὴ ἐνῶ κατηγορήθηκε καὶ ἡ ΤΜΤ ποὺ ἀντιστεκόταν πρὶν τὴν εἰσβολὴ στὶς ἐπιθέσεις τῶν Ἑλληνοκυπρίων. Στὸ ντοκιμαντὲρ παρουσιάστηκαν κατηγορίες Ἑλληνοκυπρίων ἐνάντια στοὺς Τούρκους ἀξιωματικοὺς ποὺ βγῆκαν στὸ νησὶ μετὰ τὸ πραξικόπημα τοῦ Σαμψὼν γιὰ νὰ προστατεύσουν τοὺς Τούρκους. Οἱ Ἑλληνοκύπριοι στὸ ντοκιμαντὲρ ἰσχυρίζονται πὼς Τοῦρκοι ἀξιωματικοὶ βίαζαν τὶς κόρες τους, ἐνῶ παίρναν τὰ μικρὰ παιδιὰ ἀπὸ τὴν ἀγκαλιὰ τῶν μανάδων τοὺς καί τὰ πετοῦσαν κάτω. Μετὰ τὴν προβολὴ διάφορες ἐφημερίδες ἄρχισαν ἐκστρατεία κατὰ τοῦ διευθυντῆ τοῦ BRT Χουσεῖν Γκιουρσάν. Ὁ ἴδιος ἀπάντησε πὼς τὸ ντοκιμαντὲρ ἐξιστορεῖ τὰ βάσανα Τουρκοκυπρίων καὶ Ἑλληνοκυπρίων. Τὸ ντοκυμαντὲρ γυρίστηκε τὸ 1993 μὲ τὴ συμβολὴ τοῦ γερμανικοῦ ZDF. **(4-4, ἐφ. Χουριέτ)**

Νέα ἅρματα μάχης

Ὁ γ. διευθυντὴς τῆς Otokar δήλωσε πὼς η Ἴπαραγωγὴ σύγχρονου ἅρματος¨ θὰ ὁλοκληρωθεῖ τὸ 2012 καὶ θὰ κοστίσει 500 ἑκ. $. Γιὰ τὸ ἅρμα δήλωσε πὼς οἱ ἰδιαιτερότητές του ὁρίστηκαν ἀπὸ τὶς τουρκικὲς ἔνοπλες δυνάμεις καὶ λόγῳ μυστικότητας εἶπε μόνο ὅτι θὰ κινεῖται μὲ πετρέλαιο. Πρόσθεσε πὼς ἡ ἑταιρεία τὸ 2006 ἔκανε πέρυσι ρεκόρ κερδῶν μὲ 23 ἑκ. εὐρώ καὶ πὼς ἀποτελεῖ τὸν ἡγέτη στὶς ἐξαγωγὲς ὅσον ἀφορᾶ τὶς ἀμυντικὲς βιομηχανίες. Δήλωσε ἐπίσης τὰ ἑξῆς: Φέτος ὁ στόχος μας εἶναι τὰ 300 ἐκ. $ τζίρος μὲ ἐξαγωγὲς ὕψους 120 ἐκ. $. Τὰ τεθωρακισμένα ὀχήματα ποὺ παράγουμε χρησιμοποιοῦνται πλέον σὲ ἄλλους 15 στρατοὺς τοῦ κόσμου. **(6-4, ἐφ. Χουριέτ)**

Βαλκανική τηλεόραση μέ φέσι

Ἡ Τουρκία μαζὶ μὲ ἄλλα κράτη τῶν Βαλκανίων ἱδρύει τηλεοπτικὸ κανάλι εἰδικὰ γιὰ τὴν περιοχή. Στὸ Balkan TV ἡ κάθε χώρα στὸν χρόνο ποὺ τῆς ἀναλογεῖ θὰ μπορεῖ νὰ προβάλλει ταινίες, μουσικὰ θέματα ἤ ντοκυμαντὲρ στὴν γλῶσσα της. Τὸ πρόγραμμα θὰ παρουσιάζεται μὲ ὑπότιτλους στὶς ἄλλες χῶρες. Σύμφωνα μὲ δηλώσεις τοῦ στελέχους τοῦ TRT Ἀλῆ Γκιουνέι ἔχουν γίνει ἤδη συνεννοήσεις μὲ τὴν Βοσνία, τὸ Κόσοβο, τὴν Ἀλβανία καὶ τὸ Μαυροβούνιο. Ἔχει γίνει ἤδη πρόταση νὰ συμμετάσχουν ἡ Ἑλλάδα, ἡ Βουλγαρία, ἡ Σερβία καὶ ἡ Ρουμανία. Ὁ Γκιουνέι δήλωσε πὼς στὸν χρόνο ποὺ θὰ ἀναλογεῖ στὴν Τουρκία θὰ παρουσιάζεται ἡ χώρα καὶ πὼς θὰ παρουσιάζονται οἱ τουρκικὲς θέσεις σὲ θέματα ὅπως τὸ ἀρμενικό. Πρόσθεσε πὼς ἡ Ἑλλάδα ἀντιμετωπίζει θετικὰ τὴν ὑπόθεση καὶ σύντομα θὰ γίνουν οἱ διμερεῖς συνομιλίες. **(27-4, ἐφ. Ζαμάν)**

Μ.Κ. **kyneg@otenet.gr**

Ἀντιφωνήματα

Τό τελευταῖο ἑξάμηνο ἦταν τό φονικότερο ἀπό τά 8 τῆς Κατοχῆς τοῦ Ἰράκ γιά τούς Ἀμερικάνους! Ἔτσι ἐξηγεῖται καί ἡ πρόσφατη διαλλακτικότητά τους μέ τό Ἰράν.

Κουΐζ: «*Σέ ποιά χώρα μιά κάτοχος Νόμπελ Εἰρήνης (ἡ Ἰρλανδή M. Maguire) πυροβολεῖται ἀπό στρατιῶτες σέ εἰρηνική διαδήλωση μέ πλαστικοποιημένες σφαῖρες;*»

«*Σέ πολλές*», θά πεῖτε. Οκ, τό συμπληρώνω: «*...Καί ὁ τραυματισμός της νά μήν γίνεται ΠΟΥΘΕΝΑ εἴδηση;*» Ἀπάντηση μή ζητᾶτε, δέν κάνουμε... "ἀντισημιτικά" σχόλια

Ἀπό τά μείζονα θέματα τῆς ἑπόμενης Ρωμαιοκαθολικῆς Συνόδου (Ὀκτ. 2008): Ἡ μάχη κατά τοῦ ἀντισημιτισμοῦ καί ἡ χρήση χωρίων τῶν Γραφῶν στό πνεῦμα του!

Προφανῶς ἦρθε ἡ ὥρα νά γίνει καί τό ἑπόμενο παπικό βῆμα, μετά τό Nostra Aetate τοῦ 1965. Ὁ πλήρης ἐξιουδαϊσμός καί ἡ καθολική ὑποταγή τῆς Ρώμης στή Σιών.

Πάντως κάποιοι στήν Ἰταλία ἀντιστέκονται: Π.χ. ὁ καθηγητής Κλαούντιο Μόφφα πού ὀργάνωσε πρό ἡμερῶν στό Πανεπιστήμιο τοῦ Τεράμο τό συνέδριο «*Ὁλοκαύτωμα καί Μέση Ἀνατολή - Ἡ φιμωμένη Ἱστορία*»

Ὁ Ὀρτέγκα ξεκινᾶ διαπραγματεύσεις μέ τό ΔΝΤ προκειμένου νά ἀποχωρήσει ἀπό κεῖ (μετά τήν Βενεζουέλα καί) ἡ Νικαράγουα. Μπράβο κομπανιέρος!

Μέ ψήφους 325 - 124 (καί 250 ἀποχές) τό Εὐρωκοινοβούλιο καταδίκασε τήν πολωνική «ὁμοφοβία» δηλώνοντας ὅτι «*ἡ ΕΕ εἶναι πάνω ἀπ' ὅλα μιά κοινότητα ἀξιῶν*»!

Καί τί θέλουν οἱ Πολωνοί; Νά κρατήσουν μακρυά ἀπό τήν ἐκπαίδευση τίς κραγμένες λοῦγκρες! (*μετά γράφεις γιά εὐρωπαϊκές ἀξίες τοῦ κώλου, καί σέ λέν ἀθυρόστομο...*)

ΟΧΙ τῆς Δανίας στό αἴτημα γιά κλείσιμο τοῦ κουρδικοῦ Roj tv. Τό ΕΔΑΔ δικαίωσε τό φιλοκουρδικό κόμμα DKP πού εἶχε διαλυθεῖ τό 1997. Παντοῦ τόν ποῦλο οἱ γειτόνοι...

Ὁ παππούς τοῦ Σαρκοζί, Ἀαρών "Μπένικο" Μάλαχ γεννήθηκε στή Σαλονίκη τό 1890. Ὁ θεῖος του Μοσέ ἦταν ραββίνος, ἐκδότης τῆς σιωνιστικῆς «Ἐλ Ἀβενίρ», καί τά ξαδέρφια του Ἀσέρ καί Πέπο Μάλαχ βουλευτές. Ἐν ὀλίγοις καταλάβαμε ὡς Ἑλλάς τά Ἠλύσια

Ποιός ἀξιολόγησε μέ... 95% (ἐπί Εὐθυμίου) τό σκωρογράφημα μέ τίς ἱστορίες τῆς Ρεπούση; Ἡ φιλενάδα της, Α. Λεωντσίνη - Γλυκοφρύδη, σύζυγος τοῦ Γ. Λεωντσίνη

Ὁ καθηγητής Λεωντσίνης εἶναι πού ἔδωσε καί στίς δύο διδακτορικό, νυμφεύθηκε τήν μία, καί προσέλαβε τὴν ἄλλη! Προαγωγός τῆς Ἐπιστήμης ὁ καθηγητής, ἔ;

«*Καθημερινή*»: Ὕμνοι στόν Τόνυ Μπλαίρ ἀπό τόν Ἀθ. Ἔλλις, ἀντικαταστάτη τοῦ Γ. Δελαστίκ! Ἡ συντηρητική ἐφημερίδα πίσω στίς ἐποχές Βάν Φλήτ καί Πιουριφόι.

Καί στό State Department ἔφτασε ἡ χάρη τῶν Ψευτομακεδόνων Ἑλλάδος καί Βουλγαρίας, καταγγέλοντας «καταπιέσεις». Ἐμεῖς; Ἀλλάξαμε πλευρό.

Νέα πρόκληση τῆς Ἀρχῆς Προσωπικῶν Δεδομένων: Κρίνει (ἀπ. 16/2007) παράνομη τήν καταχώρηση ἐθνικότητας καί θρησκεύματος ὅσων ξένων ζητοῦν ἄδεια παραμονῆς!

Τά δικαιώματα στά ἑλληνικά κοιτάσματα πού ἄφησε ὁ Θέ μου συγχώρα με Σημίτης τό '98 στά τότε ἰδιωτικοποιούμενα ΕΛΠΕ, τά ζητᾶ πίσω σήμερα ἡ ...δεξιά Κυβέρνηση

Τό 80% τοῦ Δ' ΚΠΣ θά πάει στήν περιφέρεια, κατά τήν Κυβέρνηση. Νά ὑποθέσουμε ὅτι στό ποσοστό αὐτό περιλαμβάνονται καί τά φουσκωμένα εὐρωπρογράμματα;

Αὐτά πού τά λυμαίνονται τά σαΐνια τῆς πρωτεύουσας χωματερῆς, προκειμένου νά ἐξημερώσουν τούς ἰθαγενεῖς μέ ἐκσυγχρονιστικά καθρεφτάκια;

Τέρμα πιά οἱ καταλήψεις στό ΔΠΘ καί ὅλα γυρνᾶνε στόν ἀκαδημαϊκό ρυθμό: Ἤδη ΠΑΣΠ καί ΔΑΠ φεύγουν μέ τήν καθιερωμένη τετραήμερη ἐκδρομή στή... Μύκονο

Θά μοῦ πεῖτε, προτιμᾶς μήπως τίς συνασπιστικές ἐκδηλώσεις ὑπέρ τοῦ ἀνθιστορικοῦ ρεπουσογραφήματος; Ὄχι, καλύτερα στοῦ Πιέρο μέ τά τραβέλια...

Ἐξέταση ὑποψηφίων ὁδηγῶν στά τούρκικα ζητᾶ ὁ βουλευτής Ροδόπης Ἰλχάν Ἀχμέτ. Ἔτσι θά ἔρθει ἡ ἐπισημοποίηση τῆς τουρκικῆς γλώσσας στή Θράκη, βῆμα βῆμα

Πάντως ὁ ἀπαράδεκτος ἀποκλεισμός τῶν ἀναλφάβητων (κυρίως Ρομά), ἀπό τίς ἴδιες ἐξετάσεις τῶν σημάτων, καλά κρατεῖ, ἀφοῦ... *ἔλα μωρέ τώρα, μέ τούς γύφτους...*

Ψάξαν, ψάξαν, βρῆκαν τελικά ἕναν Λετονό νά κάνει θέμα στό Συμβούλιο τῆς Εὐρώπης τό (καταργηθέν) ἄρθρο 19 τοῦ ΚΕΙ. Διεκδικοῦν ἰθαγένεια 45.000 ἀτόμων!

Τά «30 φιλιά τοῦ ἥλιου» παρουσιάζει ὁ Ν. Λυγερός μέ μουσική καί δραματοποίηση σέ Σουφλί (16/5), Ἀλεξ/λη (17/5), Φέρες (18/5).

ΤΟΞΙΚΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

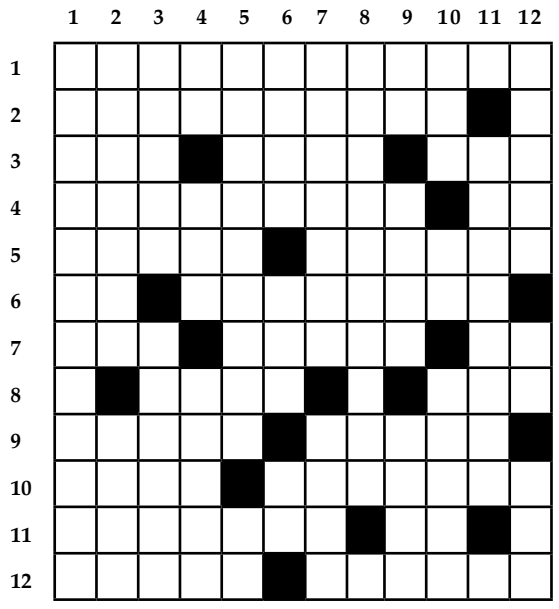

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Ὑπέρογκα αὐτὰ τὰ ἔξοδα στὸ ΠΑΣΟΚ τὰ τελευταῖα 11 χρόνια γιὰ τὴν ἀπόδοση στὰ… ἑλληνικὰ τῶν ὁμιλιῶν τῶν προέδρων του.

2. Σύμφωνα μὲ ἀσφαλεῖς πληροφορίες μας, τρεῖς ἐκδοτικοὶ οἶκοι ποὺ ἐκδίδουν τέτοια ἔργα, ζήτησαν κατεπειγόντως καὶ τὸν Βίο τοῦ Τσιτουρίδη.

3. Στὰ τόσα χρόνια θὰ πάει ὁσονούπω τὸ συνταξιοδοτικὸ ὅριο ἡλικίας - Πολιτικό καί ἰδεολογικὸ ντενεκεδαριὸ κι αὐτὴ (ἀντιστρ.) - Θὰ τὸ γιορτάζαμε τὴν 28η Ὀκτωβρίου, ἂν τὸ 1940 εἴχαμε πρωθυπουργὸ Σημίτη.

4. Ἄλλη μία μαλ… ἀπὸ κανένα ὑπουργὸ καὶ πιθανότατα θὰ τὸν δοῦμε σὲ ντέρμπι στὶς προσεχεῖς ἐκλογὲς - «2+3=…»: ἀπὸ διαγώνισμα Ἄλγεβρας τοῦ Τζὼρτζ Μποὺς στὸ 3ο ἔτος τοῦ Πανεπιστημίου.

5. Εἶναι γιὰ τοὺς ἱκανοὺς σχεδὸν ὅλα τὰ σημαντικὰ πόστα στὸ καθ' ἡμᾶς προτεκτοράτο (ἀντιστρόφως) -Μορφή ἐνέργειας (σὲ ὀρθογραφία Σημίτη).

6. Στὰ τόσα χρόνια ὅμως εὐτυχῶς θὰ μποροῦν νὰ συνταξιοδοτοῦνται οἱ μάνες 11 παιδιῶν (ἔ, τί τὰ θέλετε, ὅλα γίνονται ἅμα ὑπάρχει κρατικὴ εὐαισθησία) - Ἀρχαία τραγωδία.

7. Σύνδεσμος (ἀντιστρ.)- «Περπατῶ στο…, ὅταν ὁ λύκος δὲν εἶναι ἐδῶ»: φράση ἀπό ἀγαπημένο ἀνάγνωσμα τοῦ Γιωργάκη (στὴν 6η Γυμνασίου). - Προτρέπει (ἀντιστρ.).

8. Ἦταν ὁ Κεμὰλ στὶς γενοκτονίες - Ἀγγλικὸ νούμερο (πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ καλωσυνάτου ἀναγνώστη, ΔΕΝ ἐννοοῦμε τὸν Μπλέρ)

9. Μέγας (μὴ χέσω) ἀνὴρ τῆς πολιτικῆς κι αὐτός - Πολὺ μαλλιαρὸ ἡ κάθε προεκλογικὴ ἐξαγγελία.

10. Βαφτίζει (ἀντιστρ.)- Οὔτε κἂν τέτοια νομιμότητας δὲν ἔχουν τὰ περισσότερα μιζοκυκλώματα στὴ σύγχρονη Ἑλλάδα (ἔ, γι' αὐτό καί ὅλοι, ὡς γνωστόν, εἶναι στὴ φυλακή).

11. Θυμίζει χέρια τοπικῶν πολιτευτῶν, ὅταν βλέπουν μίζες - Ξένων… ἐπάνω.

12. Εἶναι τὰ ἀναπτυξιακὰ μεγέθη μεταξὺ Ἀθήνας καὶ ἐπαρχίας - Φωταγωγήθηκε, ὅταν πρωτομίλησε ὁ Γιωργάκης (σ.σ. στὰ 13 του).

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Πολὺ στενὰ μεταξὺ πολιτικῶν, μεγαλοεκδοτῶν καὶ μεγαλοεργολάβων.

2. Γιὰ τὰ ἑλληνικὰ δεδομένα, τελικὰ μᾶλλον θὰ παραδοθεῖ στὴν ὥρα της (δηλαδὴ μόνο μὲ 167 χρόνια καθυστέρηση σὲ σχέση μὲ τὸ ἀρχικὸ χρονοδιάγραμμα).- Γνωστὴ πορνοδιεστραμμένη μαύρη παλλακίδα τοῦ Μπούς.

3. Τὴ φοράει ὁ Πάπας (ἕτοιμο ὅμως τὸν κόβω καὶ τὸν Βαρθολομαῖο). - Ἡ συνήθης κατάληξη τῶν ἐπιδοτούμενων βιομηχανιῶν (λέμε τώρα) τῆς Θράκης.

4. Ἀθλητικὰ ἀρχικὰ - Τὸ μικρὸ ὄνομα παλιᾶς στὰρ τοῦ Χόλυγουντ - Θὰ μποροῦσε νὰ εἶναι καὶ ἡ βασικὴ τροφὴ πολλῶν ἑλληνέζων πολιτικῶν (ἀντιστρ.)

5. Ἦταν ὁ Βάν Ἄικ. - Μουσικὴ νότα.

6. Φαγώσιμο χορταρικὸ - «*Ἡ τᾶν ἢ ἐπὶ …*»: εἶχε πεῖ τὸ 1996 ἡ Δάφνη στὸν Σημίτη, λίγο πρὶν ἐκεῖνος προτάξει τὰ ἀτσάλινα στήθη του στὰ Στενὰ τῶν Ὑμίων - Ἀρχαῖος σύνδεσμος.

7. Ταπεινῆς καταγωγῆς αὐτοὶ (ἀρχ.) - Ποδοσφαιρικὴ θέση.

8. Ἂν μᾶς βρίσκετε λίγο ντεφορμὲ τελευταῖα, εἶναι γιατί κοντεύουν πιὰ νὰ στερέψουν οἱ συγκεκριμένοι ἀδένες μας.

9. Πρὶν τόσα χρόνια γιόρτασε ὁ ἐπίτιμος τὰ 3.788α του γενέθλια - Καρφὶ (κυριολεκτικὰ ἔ; Δὲν ἐννοοῦμε τίποτε ρουφιάνους τοῦ Προξενείου) - Παροιμιωδῶς «*σεμνὸ καὶ ταπεινό*» εἶναι βεβαίως καὶ τῆς Μαριέττας.

10. Συνηθισμένο ὄνομα στὴ χώρα τῆς ἀνδρικῆς ζαρτιέρας - Εἶναι οἱ ξεφωνημένες λοῦγκρες γιὰ τὰ περισσότερα τηλεκανάλια - Τὸ ἐπώνυμο Ἑλληνίδας (λέμε, τώρα) μητέρας προέδρου μεγάλου κόμματος

11. Χιλιάδες γλωσσικὲς χρειάζεται κατεπειγόντως τὸ 99% τῶν νεοελληνέζων τηλεδημοσιογράφων.

12. Πεινασμένη - Ὑποθέτει - «*…λαμὰ σαβαχθανί*»: ἀναφώνησε ὁ Σημίτης (στὴ μητρικὴ του γλῶσσα) ἀποχωρώντας τὸ 2004 ἀπὸ τὴν προεδρία τοῦ ΠΑΣΟΚ.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ:

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ
1. ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΑ, 2. ΑΠΟΛΟΓΙΚΑ, 3. ΡΝΑ - ΑΕΚΑ - ΝΑΙ, 4. ΚΑΡΑΜΑΝΑΗ - ΣΤ, 5. ΑΒΑΤΑ - ΕΟΙΚΗ, 6. ΡΙ - ΑΝΤΙΓΟΝΗ, 7. ΚΑΙ - ΑΑΣΟΣ - ΑΣ, 8. ΑΣΟΣ - ΤΕΝ, 9. ΜΑΝΟΣ - ΜΟΥΣΙ, 10. ΝΟΝΑ - ΕΠΙΦΑΣΗ, 11. ΤΑΝΑΑΙΑ - ΟΝ, 12. ΑΝΙΣΑ - ΚΑΣΤΡΙ.

ΚΑΘΕΤΩΣ
1. ΜΑΡΚΑΡΙΣΜΑΤΑ, 2. ΕΓΝΑΤΙΑ - ΑΝΑΝ, 3. ΤΙΑΡΑ - ΚΑΝΟΝΙ, 4. ΑΟ - ΑΒΑ - ΣΑΝΟΣ, 5. ΦΑΜΑΜΑΝΟΣ - ΑΑ, 6. ΡΟΚΑ - ΤΑΣ - ΕΙ, 7. ΑΓΕΝΕΙΣ - ΜΠΑΚ, 8. ΣΙΑΟΓΟΝΟΙ, 9. ΤΚ - ΗΑΟΣ - ΥΦΟΣ, 10. ΙΑΝ - ΙΝ - ΤΣΑΝΤ, 11. ΑΣΚΗΣΕΙΣ, 12. ΑΣΙΤΗ - ΑΝ - ΗΑΙ.